

DZIEŃ POMORSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Dzisiejszy numer liczy **10 str.**

Naczelny Redaktor przyjmuje codziennie od godz. 12-2 w poł.

Redaktor Naczelny i Wydawca: Dr. Adam Brzeg

Konto czekowe P. K. O. Nr 160-315.

Cena numeru w Toruniu i na prowincji **gr. 20**

Rękopisów Redakcja nie zwraca

Redakcja Administracja: Toruń, Szeroka 11

Tel. Redakcji dzienny 402, nocny 211
Telefon Administracji 286

Oddziały: Gdańsk, Stadtgraben 6, telefon 214-94 — Gdynia, ul. 10 lutego, tel. 15-44 — Grudziądz, Sienkiewicza 9, tel. 442. Wejnerowo, Gdańska 4, telefon 64, — Bydgoszcz, ul. Mostowa 6, tel. 22-18, — Inowrocław, ul. Dworcowa 3, telefon 312.

Rok III.

Toruń, czwartek 6 sierpnia 1931

Nr. 178

Nagły zgon ministra Rzeczypospolitej Min. dr. Czerwiński zmarł wczoraj w Warszawie

(o) Warszawa, 5. 8. (Tel. własny). Wczoraj około godz. 12 w poł. zmarł na atak sercowy w sanatorium św. Józefa minister wyznań religijnych i oświecenia publicznego Dr. SŁAWOMIR CZERWIŃSKI. Zgon Ministra nastąpił zupełnie nieoczekiwanie, gdyż min. Czerwiński po dokonanej operacji kamieni żółciowych czuł się zupełnie dobrze i chirurgicy uważali stan po operacji za zadawalający.

S. p. dr. Czerwiński urodził się dn. 24 października 1885 r. w Sompolnie, wojew. łódzkiej, kształcił się początkowo w Kaliszu, w 1905 r. był jednym z organizatorów t. zw. strajku szkolnego gimnazjum męskiego w Kaliszu, poczem udał się na dalsze studia do Krakowa, gdzie w r. 1910 ukończył wydział filozoficzny uniwersytetu Jagiellońskiego, doktoryzując się na podstawię prac z historii literatury polskiej. Po ukończeniu studiów pracował początkowo jako nauczyciel, później jako dyrektor w Koninie, Ostrowcu i Piotrkowie. W r. 1919 powołany został na stanowisko wizytatora seminarjów nauczycielskich dn. 31-go sierpnia 1928 r. objął w Ministerstwie stanowisko podsekretarza stanu, ministrem wyznań rel. i ośw. publ. był od dnia 14 kwietnia 1929 r.

Pogrzeb s. p. min. Czerwińskiego odbędzie się prawdopodobnie w piątek. Dokładny termin i porządek obrzędu żałobnego miał być ustalony wczoraj późnym wieczorem. Na pogrzeb oczekiwany jest przyjazd tych

wszystkich ministrów, wiceministrów i dygnitarzy państwowych, posłów i senatorów, którzy obecnie korzystają z urlopu. Nie jest wykluczone, że w pogrzebie weźmie udział Marszałek Piłsudski.

Nowa sztyka władz gdańskich

Władze Wolnego Miasta chcą poznać ludność polską
polskiego słowa drukowanego

W celu dania możności czytelnikom „Gazety Gdańskiej” zawieszanej jak wiadomo onegdaj na okres 6 tygodni korzystania ze stałej informacji z Polski, — „Dzień Pomorski” postanowił wszystkim abonentom dostarczać swe pismo w ciągu tego okresu, jednak

POCZTA GDAŃSKA CZYNI TRUDNOŚCI

uzasadniając je formalnościami, mianowicie tem, że rzekomo na podstawie

istniejących przepisów, każde wydawnictwo, korzystające z pośrednictwa poczty powinno o tem zameldować na 4 tygodnie naprzód.

Jest to oczywiście warunek niewykonalny świadczący o trudnościach ze strony władz gdańskich celem pozbawienia ludności polskiej możliwości korzystania z pisma do którego przyzwyczaiła się i nabrała zaufania.

Bilans Banku Polskiego

mówi o mocnej sytuacji walutowej Polski

Warszawa 5. 8. (PAT). Bilans Banku Polskiego za trzecią dekadę lipca br. wykazuje zapas złota 567,888.000, tj. o 57.000 zł. więcej, niż w poprzedniej dekadzie. Pieniądże i należności zagraniczne, zaliczone do pokrycia wzrosły o 59 tys. zł. do sumy 167,276.000 zł. natomiast nie zaliczone do pokrycia zmniejszyły się o 2,052.000 do sumy 129,296.000. — Portfel wekslowy wykazał zwiększenie o 64,507.000 i wynosi 643,294.000. Pożyczki zastawowe wzrosły o 4,453.000 i wynoszą 86,358.000 Inne aktywa zmniejszyły się o 14,528.000 i wynoszą 129,827 tys. W pasywach pozycja natychm. płat-

nych zobowiązań zmniejszyła się o 52,219.000 (244,881.000). Obieg biletów bankowych wzrósł o 83,896.000 — (1,254 271.000).

Stosunek procentowy pokrycia obiegu biletów i natychmiast płatnych zobowiązań banku wyłącznie złotem wynosi 37,88 proc. (7,88 proc. ponad pokrycie statutowe). Pokrycie kruszcem walut 49,04 proc. (9,04 proc. ponad pokrycie statutowe), wreszcie pokrycie złotem samego tylko obiegu biletów bankowych wynosi 45,28 proc. Stopa dyskontowa banku 7½%, stopa lombardowa 8½%.

Kanclerz Rzeszy do całego narodu niemieckiego

Berlin, 5. 8. (PAT). Wczoraj wieczorem kanclerz Bruening wygłosił przez radio wielką mowę polityczną. Dr. Bruening przypomniał, że ostrzegał przed poddawaniem się złudzeniom, jakoby przyjęcie planu Hoovera miało uwolnić Niemcy od wszystkich ciężarów. Wyciśnięcie w ciągu ostatnich tygodni przez zagranicę miliardowych kredytów krótkoterminowych z Niemiec jest dla gospodarki Niemiec nagłym i niebezpiecznym upustem krwi. Egzystencja Europy i całego świata zależy od tego, jak ci, których tragiczny los w czasie wojny światowej uczynił wrogami zdobędą się obecnie na wspólną akcję.

Mówca stwierdził z naciskiem, że UZYSKANIE PRZEZ NIEMCY W OBECNEJ SYTUACJI WIELKIEJ POŻYCZKI ZAGRANICZNEJ LEŻY POZA MOŻLIWOŚCIAMI REALNO - POLITYCZNYMI.

Jedną z przeszkód dla uzyskania pożyczki są wymagane przez kilka wielkich krajów gwarancje. Dlatego Niemcy i go-

spodarka niemiecka zdane są na własną pomoc i na zaufanie we własne siły.

Następnie kanclerz zwrócił się z apelem do społeczeństwa, aby nie wycofywało swych wkładów oszczędnościowych, lecz je zwiększało.

Wkońcu kanclerz Bruening oświadczył,

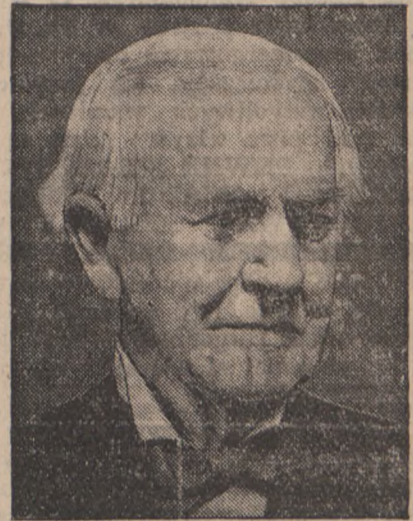
iż wychodząc ze stanowiska prawnego - państwowego, uważa sprawę plebiscytu za zagadnienie, dotyczące wyłącznie stosunków państwa pruskiego, jednak jako obywatel kraju nie weźmie on udziału w głosowaniu plebiscytem.

Nowe restrykcje finansowe zaalarmowały sfery gospodarcze Rzeszy

Berlin, 5. 8. (PAT). Wehódzący z dniem wczorajszym w życie dekret prezydenta Rzeszy o ograniczeniu obrotu dewizami zaalarmowały niemieckie koła gospodarcze. Instrukcje wykonawcze do dekretu zostały już opracowane. Ubiegłej nocy rozesłano je urzędowi finansowemu z zastrzeżeniem utrzymania w jaknajściślejszej tajemnicy. Do urzędów finansowych poszczególnych prowincji wydelegowani zostali wyżsi urzędnicy banku Rzeszy, którzy czu-

wać mają nad wykonywaniem zarządzeń. Według doniesień z kół dobrze poinformowanych, dewizy potrzebne na zakup surowców wydawane będą bez żadnych ograniczeń, natomiast na zakup półfabrykatów przy udziale zagranicznych środków płatniczych podlegać będą ograniczeniom. Na przywóz wyrobów gotowych oraz środków żywności dewizy nie będą narazie wydawane.

Tomasz Alva Edison
ciężko chory?

Sławny wynalazca amerykański, liczący dzisiaj już 84 lata, zachorował tak poważnie, iż lekarze wątpią o jego wyzdrowieniu. Ostatni biuletyn lekarski wyjaśnia, iż sędziwy „czarodziej z Menlo-Parku” (znana siedziba wynalazcy) cierpi na chorobę cukrową i chorobę nerek. Poza tem stwierdzono u sędziwego pacjenta bolesne wrzody żołądkowe, które jednakże są mniej „groźne. Mimo że lekarze z wyraźnym optymizmem widzą ostatnio poprawę w stanie zdrowia, jednakże wobec sędziwego wieku pacjenta należy liczyć się z poważnym przebiegiem choroby.

Pasażerowie „Polonji” do p. Premjera i Wojewody Lamota

Premjer Al. Prystor otrzymał z pokładu statku „Polonia” następującą depezę:

— Wszyscy uczestnicy pierwszej polskiej wycieczki na wody polarne na statku „Polonia” przesyłają Ci i całemu Rządowi Polski w chwili przekroczenia koła podbiegunowego z okazji uroczystości neptunowskiej wyrazy hołdu i głębokiej czci, jako jednemu z wielkich twórców naszej młodej polskiej floty narodowej, której najpoważniejszy statek transoceaniczny Linji Gdynia—Ameryka w dniu dzisiejszym przekroczył po raz pierwszy koło polarne, niosąc polską banderę na najdalej na północ wysunięty przylądek Europy. (—) Dr. med. Polewski, Ks. Klin, Ks. dr. Dunajski, Inż. Galiński, Red. Kawczyński, Zygmunt Nagórski, Sojka. —

Równocześnie uczestnicy wycieczki na s/s „Polonia” wystali radjodepezę do p. wojewody pomorskiego Lamota, dosłowną treść której podajemy poniżej:

„Gorliwemu rzecznikowi idei morskiej w Polsce, panu Wojewodzie Pomorskiemu, po zdrowieniu przesyła pierwsza polska wycieczka na Nordkap z okrętu „Polonia” linji transatlantyckiej Gdynia — Ameryka.

Komitet pasażerski s/s „Polonia”: dr. med. Polewski, ks. Klin, ks. dr. Dunajski, inż. Galiński, inż. Rogowski, red. Klasa, red. Kawczyński, Zygm. Nagórski, Stan. Sojka.“

Wusokie odznaczenie polskiego chemika

Londyn, 5. 8. (PAT.). Znakomity chemik polski, wykładowca w Monachjum prof. Kazimierz Fajans rodem z Warszawy wybrany został honorowym członkiem Royal Institution of Britain.

Polak w komisji Ligi do zorganizowania szkolnictwa w Chinach

(o) Warszawa, 5. 8. (Tel. wł.). Rząd chiński zwrócił się do Ligi Narodów z prośbą o wydelegowanie specjalnej komisji celem zorganizowania szkolnictwa w Chinach, podobnie jak poprzednio zwrócił się o pomoc w zorganizowaniu finansów i kolejnictwa. Do komisji Ligi, mającej zorganizować szkolnictwo w Chinach, wszedł m. in. Polak Falski.

Plebiscytowy pruski „marsz” na Polskę

Zbliżający się plebiscyt w Niemczech w sprawie rozwiązania Sejmu pruskiego wkracza coraz więcej w ośrodek zainteresowania politycznego. Partje prawicowe, które domagają się tego plebiscytu, rozwijają ożywioną propagandę, aby zdobyć jak największą ilość głosów, popierających ich zamiary i projekty. Organizując plebiscyt w Prusach, nacjonaliści niemieccy czynią to w tym dążeniu, ażeby za wszelką cenę stać się znowu panami sytuacji w Prusach i aby uczynić z Prus Wschodnich KOMÓRKĘ MILITARYSTYCZNĄ RZESZY i w ten sposób wywalczyć „oswobodzenie” kraju.

Jak dalece partje prawicowe nacjonalistyczne zaczynają gorączkować się przed zbliżającym się plebiscytem, dowodzi ostatnia wizyta przywódcy nacjonalistów niemieckich Hugenberga u prezydenta Rzeszy Hindenburga. O wizycie tej, która miała miejsce w ub. sobotę, pisma hugenbergowskie nie prawie nie wzmieniły, ograniczając się jedynie do krótkich, wstydliwych wzmianek. Zdaniem tych pism wizyta miała na celu umożliwić PEWNE ZBLIŻENIE DO OBECNEGO RZĄDU RZESZY I PRZYGOTOWAĆ PERTRAKTACJE Z KANCLERZEM RZESZY BRUENINGIEM. Oświadczenie to jest co najmniej dziwne, jeśli się zważy, iż na jutro organ Hugenberg „Tag” domagał się ni mniej ni więcej, tylko nowego gabinetu Rzeszy.

Pismo to w dłuższym artykule rozchodzi się szeroko nad tem, iż wszystkie koła i osobistości na kierowniczych stanowiskach w Niemczech zupełnie zawiodły. Nie zawiodła jedynie opozycja nacjonalistyczna. I tak domaga się autor artykułu gabinetu Hugenberg.

Sam Hugenberg widocznie nie pragnie, ażeby szersze koła dowiedziały się o jakichkolwiek szczegółach z przebiegu audjencji u Hindenburga. Z innych pism jedynie wiemy, iż wynik wizyty nie był podobno sensacyjny, ani nawet zachęcający dla przywódcy nacjonalistów niemieckich. Hindenburg nie wypowiedział się ani za, ani przeciw plebiscytowi. W każdym razie potwierdza, że są pewne możliwości stworzenia nowego frontu politycznego w Niemczech: Bruening, Hugenberg, Hitler.

Najbardziej groteskowym zjawiskiem zbliżającej się niedzieli będzie skojarzenie dwóch biegunów, wspólna akcja komunistów i nacjonalistów, którzy ręką w rękę pójdą do urny plebiscytowych. „Lecz, pisze Berliner Tageblatt śmiech, na jaki narazili się uwiedzeni robotnicy i bezrobotni, którzy kroczą za Hugenbergiem, obrońcą ciężkiego przemysłu i którzy dźwigają tren „prinzom” pruskim, generałom i przywódcom Stahlhelmu, nie może zagłuszyć powagi sytuacji”.

Ilość głosów, potrzebnych do rozwiązania Sejmu Pruskiego wynosi 13.184.000. Partje domagające się plebiscytu, uzyskały podczas ostatnich wyborów do parlamentu Rzeszy 12.421.000 głosów. Różnica wynosi zatem 763.000. Mimo że pisma rządowe nie uważają za prawdopodobne, aby szeregi „wrogów

państwa” zdobyły tylu nowych zwolenników, stwierdzają jednak, iż w czasach obecnych wszystko uważać można za możliwe.

Oficjalne zdanie niemieckiej partji komunistycznej w sprawie plebiscytu nie jest znane.

Natomiast odłam komunistycznej partji, stojący w opozycji do kierownictwa partji, przystępuje do plebiscytu z hasłami w których domaga się zerwania sojuszu z faszyzmem i w których ostro zwalcza i potępia plebiscyt „faszystowski”. Niewiadomo, jak dalece hasła głoszone przez opozycję komunistyczną wpłyną na przebieg plebiscytu temwięcej, iż opozycja nie liczy wielu zwolenników.

Trudno przewidzieć, co najbliższa

bardziej paląca kwestja uzdrowienia finansów Niemiec została odroczone na dalsze dwa miesiące. Wewnątrz kraju zaś powodzenie plebiscytu spowodowałoby za sobą niezwykle silny wstrząs zaufania do Rządu i do całego systemu gospodarczego. Praktycznym wynikiem byłby NATYCHMIASTOWY RUN NA BANKI I KASY OSZCZĘDNOŚCIOWE W ROZMIARACH, JAKICH NIEMCY NIE WIDZIAŁY. Stawka jest więc olbrzymia, a zysk dla zwolenników plebiscytu niezwykle niski.

Pod względem politycznym następstwa łatwo sobie wyobrazić. Na czoło w państwie wysunęliby się ludzie, dobrane nam znani z różnych ostatnich demonstracji nacjonalistycznych, a wodzący rej w znanych organizacjach bojo-

Przywódcy partji prawicowych popierających plebiscyt: (Od lewej strony) przywódca niemieckiej partji narodowej Hugenberg; przywódca narodowych socjalistów (Nazi) Adolf Hitler; przywódca niemieckiej partji ludowej dr. Dingeldey; przywódca Stahlhelmu Seidte.

niedziela przyniesie. Odłam prasy, patrzący trzeźwo na bieg wypadków i na sprawę plebiscytu, wyraża jedynie podobne życzenie, ażeby w najbliższą niedzielę nie zapadła katastrofalna dla Niemiec decyzja, na którą liczą wszyscy, uprawiający właśnie taką samą politykę katastrofalną.

Gdyby plebiscyt wypadł po myśli życzeń jego autorów, nacjonalistów, byłby on istotnie katastrofalnym ciosem dla Niemiec i mógłby spowodować na RZESZĘ NIEMOŻLIWE DZIS DO PRZEWIDZENIA NASTĘPSTWA. Przede wszystkim katastrofalne byłoby następstwa gospodarcze plebiscytu. Skutki te niedosługo jeszcze do skutku plebiscytu są już dzisiaj widoczne. Zagranica z powodu plebiscytu zmuszona została do zajęcia stanowiska wyczekującego. W razie dojścia do skutku plebiscytu naj-

wych w różnych „stahlhelmach” i t. d., wszyscy ci, którzy głębokie biją pokłony przed siłą miecza i pięści, przed blichtrzem zdruzgotanego tronu cesarskiego, przed tam-tamem parad cesarskich.

Francja, w której zbliżający się plebiscyt również coraz większą na siebie zwraca uwagę, ocenia w tym samym sensie sytuację Niemiec w razie powodzenia plebiscytu. „Gdyby plebiscyt wypadł po myśli nacjonalistów niemieckich, pisze „Matin”, lub gdyby nawet partia ta uzyskała znaczącej ilości głosów, wówczas SYTUACJĘ NIEMIEC UWAŻAĆ NALEŻY ZA SILNIE ZAGROŻONĄ.

Jeszcze ostrzej wyraża się „Echo de Paris” o ewentualnych następstwach plebiscytu: POWODZENIE PLEBISCYTU OZNACZAŁOBY NIETYLKO UPADEK RZĄDU PRUSKIEGO.

LECZ ZARWANIE CAŁEGO WIAZANIA PAŃSTWOWEGO RZESZY gdyż nacjonaliści przez zdobycie Prus uzyskiliby także większość w radzie Rzeszy.

Za kilka dni dowiemy się, pisze „Echo de Paris” czy naród pruski, pragnie pokoju, czy też woli konflikty. Na tej podstawie będzie Francja mogła sformułować swe decyzje wobec Niemiec. Mimo wszystko Francja zachowa spokój nawet wobec narodu, którym trzęsie febra.

Powodzenie plebiscytu oznaczałoby nowy upadek Niemiec po 7-letnich wysiłkach, które wprawdzie często były również niezdrowe.

Plebiscyt pruski jest nowym sygnałem ostrzegawczym przed tego rodzaju niebezpieczeństwem, jakie stanowią dzisiejsze Niemcy dla pokoju europejskiego. Są to pierwsze strzały, kierowane ręką nacjonalistów niemieckich wszelkich odcieni a zwrócone zarówno jako akt de-

monstracji politycznej przeciwko Francji i całej opinii europejskiej a z drugiej strony wybitnie przeciw Polsce. Cele tej chytrej gry są temwięcej przejrzyste, że Hugenberg i jego towarzysze nie wahają się wciągnąć do niej wszystkie środki, a nawet skaptować chcą rząd Rzeszy.

Losy plebiscytu pruskiego nie mogą być Polsce pod żadnym względem objętne. Punkt bowiem ciężkości podstępnej polityki niemieckiej nie bez celu przesunąć pragną nacjonaliści niemieccy w stronę naszych granic zachodnich i z tej pozycji kierować ataki nietylko na Polskę lecz i na Traktat Wersalski. Prusy Wschodnie w rękach Hitlera i Hugenberg, Stahlhelmu i wielu dziesiątek innych bojowych organizacji niemieckich mają stać się taranem wyważenia z posad pokoju europejskiego. I dlatego muśmy być czujni i w pogotowiu.

Czy bankrut może pozostać w Radzie Ligi Narodów?

Głos publicysty angielskiego o bankructwie niemieckim

Znakomity publicysta angielski Augur zamieszcza w jednym z pism polskich rewelacyjny artykuł w związku z obecnym bankructwem Niemiec i domaga się ni mniej ni więcej wystąpienia Niemiec z Ligi Narodów.

Bankructwo Niemiec — pisze Augur — zresztą jest całkiem realne, i nie można samymi frazesami powstrzymać klęski gospodarczej. Niemcy myślały, że będą mogły za pomo-

cą umiętnej propagandy używać groźby bankructwa w celu uchylecia się od zapłaty reparacji wojennych.

Przyzwyczajwszy cały świat do myślenia, że Niemcy są za biedne, aby móc znieść ciężar odszkodowań, sami propagandziści wytworzyli tę przepaść, w którą właśnie runęło zaufanie publiczności do solidności kredytowej Rzeszy.

Niemcy — oświadcza Augur — znajdują się w położeniu kupca, który ogłosił upadłość.

Opóźnienie układu francusko-angielskiego odnośnie do pomocy dla Niemiec, spowodowane zostało w wielkiej mierze istnieniem w Londynie osobistości wpływowych, które nie mogą oswoić się z myślą, że Bank Francuski w jakikolwiek sposób warunkuje nowe kredyty dla Niemiec.

Niemcy zbyt długo straszili nas — pisze dalej Augur — widmem swego bankructwa, byśmy byli zażkocezeni, znajdując się wreszcie w obliczu tej rzeczywistości.

Z drugiej strony jednak bankructwo Niemiec musi mieć też następstwa polityczne: W ogólnym rozgardzaniu, który nastąpił po ofercie prez. Hoovera, nikt nie wspominał o Lidze Narodów! Czy dlatego, że go nie wstydono, czy też dlatego, że potęga Genewy jest tylko mitem?

A jednak Genewa istnieje i Niemcy mają stałe miejsce w Radzie Ligi. Jakaż będzie sytuacja w Radzie Ligi Narodów Niemiec bankrutujących, Niemiec zależnych od swoich wierzycieli?

Z nieubdaganą logiką zapytuje Augur: CZY NARÓD BANKRUTUJĄCY MA PRAWO POZOSTAĆ CZŁONKIEM RADY LIGI? Czy państwo zbankrutowane ma prawo moralne brania udziału w wyborach do Rady Ligi Narodów? Czy można zezwolić na to?

Nie trzeba tracić głowy! — kończy Augur. Zimna krew jest dzisiaj bardziej potrzebna, niż w każdej innej chwili. Zresztą niebezpieczeństwo będzie do połowy zażegnane, jeżeli się nie straci ani na chwilę z przed oczu faktu, że Niemcy są słabe. Słabe i biedne. A zbankrutowane będą słabymi jeszcze dość długo.

Na marginesie

„Działacze” spiskujący w ciemnościach

Obiecujące zapowiedzi prasy endeckiej

Przed kilku dniami donosiliśmy, że wydział śledczy w Tczewie skierował dochodzenia karne przeciwko posłowi J. Matłoszowi ze stronnictwa narodowego za rozsiewanie niepokojących wieści. Mianowicie pan poseł rozpowiadał, że „tak, jak Marszałek Piłsudski zdobył władzę w r. 1926, Stronnictwo Narodowe w roku bieżącym (?) władzę tą odbierze z powrotem tą samą drogą z tą jednak różnicą, że przeleje się więcej krwi”.

Poseł Matłosz nadesłał nam sprostowanie, które zamieściliśmy a w którym stwierdza m. in., że sprawa przeciwko niemu z tego tytułu została umorzona.

Tymczasem dowiadujemy się, jak również pisze i o tem „Ilustrowany Kurjer Tczewski”, że sprawa jest jeszcze w toku, a zatem poseł endecki w sprostowaniu nie powiedział tego, co miało potwierdzić jego

sprostowanie. Mniejsza z tem. Chodzi nam o coś innego.

Prasa i działacze endeccy od prof. Rybarskiego poczynając, a kończąc na redaktorach „Pielgrzymów” „Słowa Pomorskiego” czy „Kurjera Poznańskiego” piszą bez przerwy o tem, że wkrótce muszą nastąpić „decydujące”, „przełomowe”, „zasadnicze” zmiany w stosunkach politycznych u nas. Tego rodzaju opowiadki na pozór nawiązane zawsze są z tym zwrotem, że stronnictwo narodowe odegra w tych zmianach rolę decydującą.

Słowem trochę sprytniej mówi się publicznie o tych rzeczach, o których rozwodził się głośno poseł Matłosz, a jak i dla czego rozgadał się to dowiemy się zapewne po zamknięciu śledztwa, mimo, że pan poseł „przeciwy” temu.

I w tem jest właśnie dowód, że stronnictwo narodowe wraz z swymi przybudów-

kami roi i snuje i kuje przeróżne fantazje „zamachowe”, że otacza je z jednej strony na arenie publicznej wielce charakterystycznymi a wymownymi niedomówieniami, a po kątach zakonspirowanych partyjnie wśród swoich mówi wyraźnie, niedwuznacznie o tem, o co chodzi chorującym partyjnikom od kilku lat „na zamachy”.

I właśnie to uznać należy, że świadomą chęć szerszenia zamętu tem gorszą i bardziej demoralizującą, że operuje obóz endecki metodą spisku i podziemnymi knożaniami. Stąd prosty logiczny wniosek, że ómy partyjne lekają się swątła dziennego i odpowiedzialności przed społeczeństwem za rojenia krwawych planów i „zmian decydujących”.

Ta zabawa i igraszki endeckie tragicznie mogą skończyć się. Nie dziwimy się zatem, że nawet poseł Matłosz stara się „prostować”.

W odpowiedzi na nowy wybryk Gdańska profestuje cała prasa polska

Głośnym już echem, jak to przewidzieliśmy, odbiła się sprawa zawieszenia na okres 6 tygodni jedynego pisma polskiego, wychodzącego na terenie Wolnego Miasta Gdańska, a tworzącego z naszymi wydawnictwami na Pomorzu nierozdzielalną całość. Decyzja Prezydium policji gdańskiej poprostu zaskoczyła nas tem więcej, że formalnie zastosowano zarządzenie z powodu ukazania się artykułu, który akurat nie traktował specjalnie o sprawach gdańskich, lecz o głośnym w całej prasie polskiej zabójstwie strażnika polskiego na polsko-niemieckiej granicy przez obywateli niemieckich.

W artykule tym m. in. czytaliśmy:

„Melhertz (morderca) czytał zapewne triumfalne sprawozdanie gazet niemieckich, czytał, iż sądy gdańskie zwolniły Gengerskiego, który zamordował inżyniera polskiego, czytał zapewne jak policja gdańska aresztowała a sądy gdańskie skazały na parę tygodni więzienia marynarza polskiego za to, iż hitlerowcy wycieli mu na pierśsiach znak swastyki. Dlaczego sądy wschodnio-pruskie mają być gorsze od sądów gdańskich?”

Widocznie powyższymi uwagami dotknęliśmy „subtelna wrażliwość” władz gdańskich. A jednak uwagi te odpowiadały rzeczywistości. Gdańsk bowiem i odpowiedzialne instytucje urzędowe gdańskie, czyniły wszystko, aby w tych wypadkach, gdzie rację mieli poszkodowani obywatele polscy, gdzie szerzyły się terror i napady a nawet mordy niemieckich bojówek nacjonalistycznych, żerujących bezkarnie w Gdańsku na gwałtach nad ludnością gdańską — aby postępować tak, że racja nie była po stronie poszkodowanych obywateli polskich, lecz po stronie tych, którzy ich szykanowali, napadali i mordowali. Pamiętamy przecież ten konflikt o wielkim napięciu w sprawie mordercy Gengerskiego, w którym nawet uznał za stosowne wobec postępowania władz gdańskich ingerować osobiście sam Wysoki Komisarz Ligi Narodów w Gdańsku.

To są fakty, które nawet ustawa kagańcowa zastosowana do prasy polskiej w Gdańsku nie zmaże i nie zatrze. Fakty, których nie wolno zatajać pod korcem gdańskiego milczenia, lecz o których wiedzieć i pisać należy, aby w przyszłości nie powtarzały się, aby możliwość ich powstawania odsunąć jaknajdalej i wykluczyć zupełnie w imię rzeczowej lojalnej współpracy obu stron przedewszystkiem dla dobra samego Wolnego Miasta.

NIEPRAKTYKOWANA SZYKANA

„Krakowski Il. Kurjer Codzienny” o zawieszeniu „Gazety Gdańskiej” pisze między innymi:

„Jeżeli nawet pod względem formalnym gdańskie władze policyjne mogły zaczepić inkryminowany artykuł „Gazety Gdańskiej” to powinny były uczynić to w tej formie, jaką stosuje się wobec niemieckiej prasy opozycyjnej w Gdańsku, tj. w formie skargi przeciwko odpowiedzialnemu redaktorowi pisma.

Zawieszenie pisma jest SRODKIEM W GDANSKU DOTĄD NIEPRAKTYKOWANYM.

Udzielenie egzekwatur

Znany poseł i senator centrowców gdańskich adwokat Kurowski otrzymał godność generalnego konsula honorowego Austrii. Oficjalny komunikat w tej sprawie brzmi: Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej w porozumieniu ze senatem W. M. Gdańska udzielił w dniu 10 lipca 1931 roku egzekwatur p. Brunonowi Kurowskiemu, jako konsulowi generalnemu honorowemu Austrii na obszar W. M. Gdańska z siedzibą w Gdańsku.

Mussolini o pokoju

Mussolini wygłosił przemówienie w Rawennie, w którym podkreślił, że rząd faszystowski, ustrój faszystowski i wszyscy faszysty chcą pokoju. M. in. powiedział: „Jesteśmy w każdej chwili gotowi obalić i zniszczyć wszystko, co może nam stanąć w poprzek na drodze rewolucji faszystowskiej, mającej zapewnić dobrobyt narodu włoskiego i dać mu węższe i bardziej znaczące jego nowej wielkości”.

Jest widoczne, iż SENAT DĄŻY DO UNIEMOŻLIWIENIA MNIEJSZOSCI POLSKIEJ WYDAWANIA WŁASNEGO ORGANU PRASOWEGO, któryby informował świat, a przedewszystkiem Polaków, o przejawach życia politycznego. Tem samym senat łamie postanowienia konstytucji Wolnego Miasta, która każdemu obywatelowi daje prawo swobodnego wypowiedzenia się, a Polakom obywatelom Gdańska, daje zupełne równouprawnienie z Niemcami obywatelami Gdańska.

Oczekujemy od rządu polskiego natychmiastowej jak najenergiczniejszej akcji u senatu gdańskiego w Lidze Narodów, celem cofnięcia tego bezprzykładnego zarządzenia senatu. Żądamy dalej aż do czasu załatwienia tej sprawy w duchu „sprawiedliwym i zgodnym z przepisami konstytucji Wolnego Miasta, odebrania debitu przez władze polskie wszystkim gdańskim pis-

mom na terenie Rzplitej Polskiej”.

Polska Agencja Telegraficzna do wiadomości o zawieszeniu „Gazety Gdańskiej” dodaje poniższe uwagi:

„Społeczeństwo polskie w Gdańsku wodzi w tem zarządzeniu policji dalszy krok akcji władz gdańskich, zmierzającej do szykanowania Polaków na tutejszym terenie”.

Jedyną placówką polską w Gdańsku jaką jest „Gazeta Gdańska” bronić będziemy z jaknajwiększą stanowczością. W sześciotygodniowym przymusowym milczeniu wyręczy ją nasze pismo, z którym łączą „Gazetę Gdańską” trwałe węzły wydawnicze, a na szykany władz gdańskich społeczeństwo nasze odpowie również zdecydowaną akcją, która może otrzeźwić tych, co Gdańsk upatryli sobie za ognisko walki z Polską i polskością.

Z PODRÓŻY BERNARDA SHAWA PO BOLSZEWIJ.

— Zdrowo, towarzyszy!
— Zdrawia żelazem, towarzysze Shaw!

Stan wojenny na ulicach New Yorku

Policja wypowiedziała wojnę zorganizowanej bandzie przestępców — „Pierwsze salwy karabinów maszynowych”

Od kilku dni zapanował między policją nowojorską a światem przestępczym niezwykle napięty stan wojenny. Lecz pomimo że policja stosuje obecnie w walce z przestępcami nowojorskimi najostrożniejsze środki, nie zdają się one wywierać na nich większego wrażenia. Pierwszy krok w tej wojnie ze światem podziemnym Nowego Jorku uczynił prezydent policji nowojorskiej Mulrooney nakłoniony do tego przez falę oburzenia, jaką wywołało zastrzelenie kilku dzieci w wioskiej dzielnicy robotniczej. Prezydent policji wydał do wszystkich urzędników policyjnych rozkaz, aby w razie spotkania z uzbrojonymi przestępcami bez najmniejszego pardonu użyli broni. Lecz przestępców rozkaz ten nie przestraszył.

Na groźbę tą odpowiedzieli raczej zuchwałym napadem na bogatego kupca Gwidona Ferrari, który zamieszkuje willę w Brooklynie i odrzucił swego czasu zaofiarowaną mu przez świat przestępczy „opiekę”, oczywiście za wysokim wynagrodzeniem pieniężnym. W chwili, kiedy Ferrari wychodził z domu do samochodu obsypany został z przejeżdżającego z wielką szybkością samochodu gradem kul, otrzymał 15 ran i wkrótce zmarł. Prezydent policji w odpowiedzi na tę niestychałą prowokację zarządził ostre patrole w całym mieście. Wszystkie samochody policyjne, obsadzone każdy 4 strzelcami, patrolują całymi dniami po ulicach, gotowe rozpocząć ogień na każdy podejrzany samochód. Lecz i to zarządzenie okazało się bezcelowe. W kilka godzin później bowiem samochód z 8 mężczyznami stanął przed pewnym budynkiem szkolnym i nagle rozległ się terkot karabinu maszynowego. Dwie osoby padły ciężko ranne na ziemi. Nowa ta zbrodnia wydarzyła się o kilka domów dalej od widowni zastrzelenia trzech dzieci. Samochód przestępców z karabinem maszynowym zdołał ucieknąć — mimo że samochodami z ciężko uzbrojonymi patrolami policyjnymi znajdowały się tuż w pobliżu i mimo, że przed każdym prawie domem stał posterunek policyjny.

Mimo tych niepowodzeń i mimo prowokacyjnego stanowiska świata przestępczego, prezydent policji nowojorskiej jest silnie zdecydowany prowadzić swoją walkę przeciw przestępcom z całą energią.

Stalin czyści G. P. U. Zmiany personalne na wysokich stanowiskach sowieckich

Na naczelnych stanowiskach G. P. U. nastąpiły zmiany, które wywołały żywe komentarze i liczne pogłoski w kołach moskiewskich. Zastępca szefa G. P. U. Messing został usunięty ze stanowiska i objął stanowisko szefa sekcji w komunistycznej międzynarodowce.

Na miejsce Messinga mianowany został zastępca szefa G. P. U. Akulow, dotychczasowy wicekomisarz kontroli robotniczo-włóściarskiej. Messing chociaż zajmował stanowisko zastępcy szefa G. P. U., pełnił jednakże funkcję faktycznego szefa, ponieważ dowódcą G. P. U. Mienżyński od dłuższego czasu jest cho-

Separatyści pomorscy

Artykuły o separatyzmie „Słowa Pomorskiego” wystawiają temu pismu „chwalebne” świadectwo. W związku z przypomnieniem tego pisma o tem, że „piłsudczyzna” walczyła w latach 1920 — 22 „o udziałność niemal państwową” Wileńszczyzny — „Gazeta Polska” pisze:

Nam ludziom prostym wydaje się, że w fałszowaniu prawdy i faktów historycznych dalej iść nie można. Niewątpliwie jednak mylimy się, albowiem granica kłamstwa endeckiego sięga w nieskończoność.

Kiedys jednak przyjdzie „dzień zapłaty” społeczeństwa Ziemi Zachodnich w stosunku do Narodowej Demokracji, żerującej na jego dobrej wierze. Kiedys wyczerpie się cierpliwość Pomorza i Pozańskiego, otworzą się oczy na nieczną akcję tych — co się mienia narodowymi demokratami. Im dłużej i silniej napięta zostanie struna cierpliwości — tem straszniejsze będzie osamotnienie i dotkliwsza klęska tych, co tak nieopatrnie igrają ze spokojnym obywatelem, z jego głęboko wkorzeniem poczuciem prawdy i oceny zasług”.

Rozrzutna gospodarka

W okresie od 1924 r. do 1930 r. Niemcy inwestowały u siebie olbrzymią sumę RM 58 milj. Z tego RM 46,8 milj. wypada na budownictwo wszelkiego rodzaju (16,7 mieszkania, 15,85 budowy przemysłowe, 14,3 budowy publiczne, łącznie z drogami, kanałami i t. p.). Na budownictwo mieszkaniowe poszło w tym okresie z funduszy publicznych RM 8,37 milj.

Unieruchomienie tak znacznych kapitałów w zbyt krótkich inwestycjach, stanowiąc przykład rozrzutnej gospodarki Niemiec, nieleczej się ani z sytuacją gospodarczą kraju, ani z zobowiązaniami wojennymi, doprowadzić musiało do załamania finansowego.

„Zbliżenie warszawsko-moskiewskie”

W „Berliner Börsen-Courier” ukazał się artykuł p. t. „Zbliżenie warszawsko-moskiewskie”, w którym autor m. i. wyjazd b. min. Matuszewskiego do Z. S. S. R. tłumaczy chęcią nawiązania ścisłych stosunków gospodarczych i politycznych między obydwojma krajami.

Doniesienie to nie odpowiada rzeczywistości, gdyż jak wiadomo, wyjazd b. min. Matuszewskiego do Sowieców ma charakter prywatny.

— 0 —

Amerykański „król prasy”

Pałace i bogactwa Hearsta

Amerykański „król gazetowy” stał się postacią wprost legendarną. Jego karjera jest typową karierą przedsiębiorczego Amerykanina. Z ubożego, skromnego dziennikarza stał się władcą opinii publicznej prawie całej Ameryki. Jest on nadzwyczaj bogaty; sam nie wie jaką wartość posiada jego majątek San Simeon w Kalifornii, w pobliżu San Francisco. 240.000 akrów ziemi od brzegów oceanu do gór — to jego własność. Na przestrzeni 80 km. majątek jego podmywany jest wodami oceanu. W środku tego olbrzymiego obszaru wznosi się „Casa Grand” — pałac, w którym mieszka sam Hearst. Wokoło pałacu położone są inne domy i wille dla zaproszonych gości. Oprócz tego posiada on jeszcze wielki dom w New Yorku, zamek w Long Island i zamek w Walji.

W pałacu Hearsta zgromadzone są najbogatsze kolekcje i skarby muzealne. Swoją dom w New Yorku przebudował tak, aby na ścianach połączonych pięter pomieścić ozdoby ściennie, piec gotyckie i inne drogie rzeźby pochodzące z starych zamków europejskich.

Kolekcje przeznaczone dla San Simeon przewożono sześćdziesięcioma autami ciężarowymi. W wielkim salonie „Casa Grande” wisi sześć gobelinów, za które zapłacono 575.000 dolarów. Nadzwyczaj dostojni goście ulokowani są w pokojach, wśród których sypialnia ma łóżko, na którym sypiał kardynał Richelieu. Na ścianach wiszą płótna Goya. Świeże róże wkładane są do waz, z których każda kosztowała 8.000 dolarów.

Na t. zw. „zaczarowanym pagórku” wybudowane będzie całe miasteczko muzealne. Tu wybudowano już dom angielski w starym stylu, troskliwie zburzony w Anglii, załadowany do skrzyń i przywieziony do Ameryki. Wielka ilość skrzyń i beczek z ceglami nadeszła do Nowego Yorku z Andaluzji, gdzie również zburzono zamek, aby go przewieźć do majątku Hearsta. Sprzedaż tego zamku wywołała w Hiszpanji wielkie poruszenie. Pod na-

ciskiem opinii publicznej rząd wydał zakaz wywozu tej pamiątki za granicę. Ale reporterzy Hearsta dowiedzieli się o zakazie przed jego ogłoszeniem, tak, że Hearst miał czas zabrać dwie trzecie zamku. Kiedy okazało się, że pozostała tylko jedna trzecia, i to mniej znaczna część, zakaz został odwołany, tak, że Hearst stał się posiadaczem całej pamiątki.

Część roku spędza Hearst w swej posiadłości ziemskiej. Domy i pokoje dla gości są prawie zawsze zajęte i do stołu zasiada codziennie 50 do 60 osób. Już od 10 lat Hearst ogląda codziennie nowe filmy. Do małego kina może przybyć każdy z jego gości i zająć którekolwiek miejsce z wyjątkiem fotelu przeznaczonych dla niego i tych, których zaproszono do zajęcia miejsca obok niego.

Pomiędzy gośćmi, bawiącymi w ostatnim czasie u Hearsta była i synowica ostatniego cara rosyjskiego, wielka księżna Marja Pawłowa. Szwedzka dziennikarka dr. A. Venzelowa tak opisuje spotkanie się z Marją Pawłową na zamku króla gazetowego:

Spotkałem się z Wielką Księżną w domu amerykańskiego króla gazetowego Hearsta.

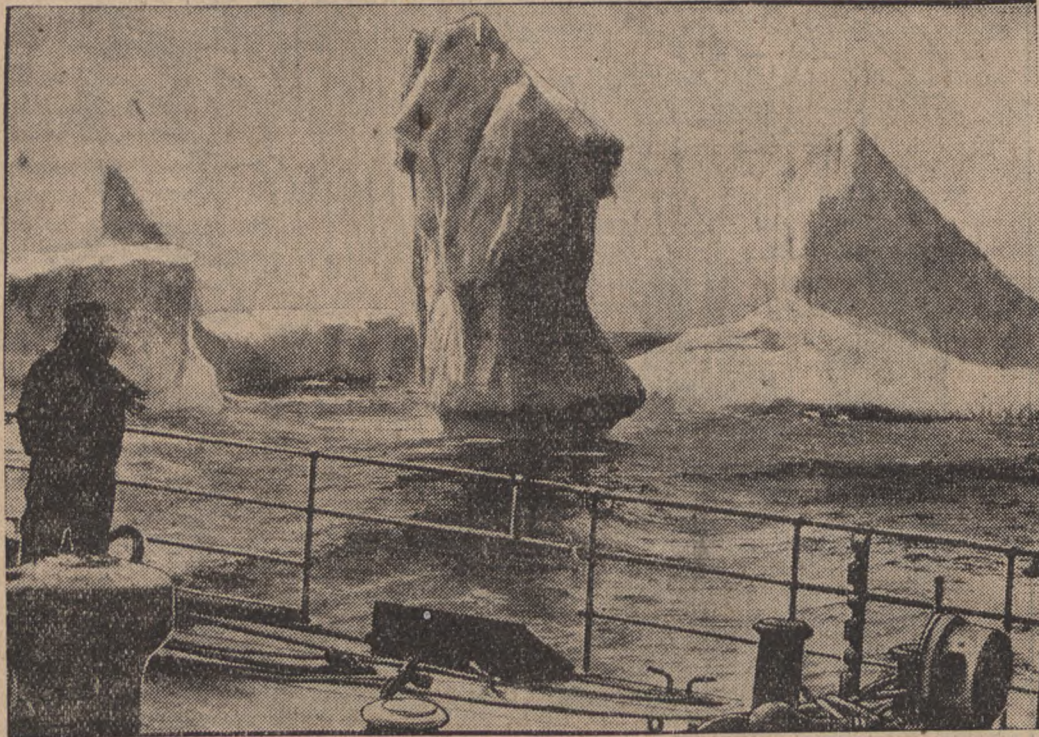
Nigdy nie zapomnę tej chwili. Mister Hearst wydał na cześć swego gościa obiad w swym pałacu w New Yorku. Rzadko jest obiad taki wydawany w kołach amerykańskich milionerów. Król gazetowy spędza większą część roku w swym majątku w Kalifornii. W Nowym Yorku posiada cztery piętra wielkiego drapacza chmur nad brzegiem Hudsonu, w najwspanialszej dzielnicy miasta.

Zanim wejdzie się do jadalni, pisze dalej dr. Venzelowa, trzeba przejść cały szereg uciążliwych galerij z oknami przypominającymi okna kościołów, gdzie zamieszczone są bajeczne kolekcje, przypominające coś z zarządzenia klasztoru i muzeum.

W ogromnej jadalni, ozdobionej pancerzami średniowiecznymi a urządzonej w stylu architektury kościelnej, będącej kontrastem do nowoczesnego drapacza chmur, podawano przepyszny obiad. Zamiast kwiatów mister Hearst ułożył na stole całą winnicę, przywiezioną tu z Kalifornii. Przed każdym gościem zwisała winogrona blisko metr długie, tworzące oryginalną i przepiękną ozdobę.

Trzeba dodać jeszcze że koncert prasowy Hearsta prowadzi politykę filogermanską.

Wśród gór lodowych Antarktydy

Po 2-letniej wyprawie w okolice bieguna południowego angielski statek ekspedycyjny „Discovery” powrócił obecnie do kraju. Statek „Discovery”, na którym do bieguna południowego udał się już zmarły tragicznie kapitan Scott, odkrył podczas ostatniej wyprawy w Antarktydzie nowe, niezwykle obfite pola polowu wielorybów, których eksploatacja niebawem ma być rozpoczęta.

Lot ptaków

Porucznik amerykańskiej armii lotniczej, R. W. Wicks, dokonał ostatnio ciekawego doświadczenia, badając z aeroplanu szybkość lotu ptaków: ścigając ptaki na aeroplanie, zmierzał je do rozwijania maksymalnej szybkości. Tak więc, trzymając się na poziomie lotu stada gęsi, otrzymał w czterech wypadkach następujące szybkości: 89,6, 84,8, 88 i 83,2 km. na godzinę. Dzikie kaczki fruwały powolniej. Szybkość ich lotu określa por. Wicks na 73,6 km. na godz. Cyranki w pościgu rozwijają szybkość do 120 km. na godz., głuszcze — 89 do 91 km. na godz.

MACIEJ WIERZBIŃSKI.

ATAK SĘPÓW

57) Powieść z r. 1935.

Sensacją sensacji zaś, do mas głównie przemawiająca było, że Reichswehra skazywała na śmierć pewnego generała brygady, stacjonarowego w tej chwili w Zbaszynie, i komandora Gryffa, co obadwaj mogli byli poczytać sobie za największy pod słońcem komplement i zaszczyt. Wyrok ten miał być wykonany na wieść o przekroczeniu granicy.

Wobec tych monstrualnych, piorunujących rewelacji, które powlekały widnokrąg europejski krwawą luną pożogi wojennej, przepadały bez wrażenia także przywieszone do nich wiadomości gazet, jak np. odkrycie kilku składów broni na pograniczu niemieckim lub postrzelenie dzielnego agitatora polskiego w Kościerzynie.

W tym czasie, gdy wiadomości te niby grad bomb i granatów leciały w świat, na ulicach Warszawy czytano wezwania pod broń kilku rozników wojskowych, (okrom już bezgłośnie zmobilizowanych) i opowiadano, że przesyłając stek tych rewelacji państwu reprezentowanemu w Radzie Ligi Narodów, rząd polski wzywał je w lapidarnej nocy do natychmiastowego „zastosowania przewidzianych sankcyj”, czyli do zbrojnej akcji przeciwko zdemaskowanym zbrodniarzom, gotowym do zamachu na pokój Europy.

Polska była na wulkanie. Przeszyło ją trzęsienie ziemi od krańca do krańca i przeżywano straszne dni pod wrażeniem, że grzmi i błyska

się na niebie, które wydawało się tak pogodne. Wychowywano bowiem ogół w dziewczęcej nieświadomości niebezpieczeństwa niemieckiego. Głuchy jak pień, nie słyszał on nieustannych krzyków nad Sprewą o zwrot „zrabowanego” Pomorza, nie widział uzbrojonej pięści germańskiej, żył jak tabaka w rogu, kołysał się w hamaku lubychem złudzeń dzieciennych jako to, że „z Niemcem można się pogodzić”, że „Niemcy nie wywołają wojny”, że „socjaliści, czy komuniści, czy kto inny nie dopuszczają w Niemczech do wojny” i t. p. Naród karmił się cukierkami takich popularnych aksjomatów.

Aż raptem uderzył piorun. Naród zbudzony tak brutalnie do rzeczywistości, byłby popadł w odmęt rozpacz, gdyby rewelacje te nie były ukazywały się na tle sromotnie pogiębiąjącym wroga, a nuta rycerska żołnierza nie była dźwigała go na nogi. Żołnierz tchnął w naród ducha.

Rozfalowało się wszystko w miastach i w miasteczkach. Na placach i ulicach gromadziły się tłumy, sejmikowały nad dodatkami gazet, a w tych zebraniach pomstowano niejednokrotnie na profesora Rybickiego i na jego sławną Ligę Pokoju, pogłębiającą przez tyle lat ultrapacyfizm żywiołu polskiego.

Profesor przeczuwał te głosy, martwił się i gryzł, wstydził się przed samym sobą jak przed ludźmi i cierpiał w poczuciu, że niczem nie zdoła już w swym życiu odrobić tego zła, jakim w najlepszej wierze się pohańbił, i że imię jego przejdzie do potomności jako szkodnika narodowego. To był chorobą nieszczęsnego słowiańskiego idealisty.

Atoli pod wrażeniem grzmotów rozlegających się po świecie, odchodził od czarnych myśli, od swych bolączek. Płynął na fluktuacji aktualności, a cios dyplomatyczny zadany Berlinowi wprowadzał go w trans radości. Prze-

Mowa przyszłości

Muzeum esperanckie w Wiedniu

W związku z odbywającym się obecnie kongresem esperantystów w Krakowie, ciekawą jest wiadomość podana przez jedno z pism wiedeńskich o międzynarodowym muzeum esperanckim w Wiedniu. Muzeum to zostało założone przez radcę dworu Steinera, a protektora nad nim objął prezydent Miklas.

Biblioteka muzealna posiadała do niedawna 4.200 książek. Teraz otrzymała jeszcze dar paryskiego profesora Teofila Carte 1300 broszur i książek.

W muzeum jest 140 pism esperanckich z różnych części świata. Pierwszą książką esperancką było tłumaczenie „Zbójców” Schillera, dokonane przez Zamenhafa, oryginał-manuskrypt tej pracy znajduje się w Wiedeńskim Muzeum. Nie brak tłumaczeń klasyków, jest „naturalnie” nietylko „Na zachodzie bez zmian”, lecz i ostatnia praca Remarque’a „Droga powrotna”.

Nie wszystkim może wiadomo, że od roku 1915 przy wiedeńskiej wyższej szkole technicznej istnieje lektorat esperancki. Zwłaszcza Francuzi są gorącymi zwolennikami esperanta.

W złotej księdze esperantystów Muzeum Wiedeńskiego wpisano szereg poważnych osobistości, jest tam autogram prezydenta Miklasa, księcia kardynała Pifflla, ministra Baresch’a i wielu innych.

Serce po prawej stronie

Niezwykły wzbryk natury

Niezwykłą osobliwością zajmowała się obecnie klinika uniwersytecka w Budapeszcie. — 8-letni synek pewnego urzędnika kolejowego od pewnego czasu zaczął zdradzać chorobliwe objawy, pobił i miewał częste duszności. Z tego powodu ojciec pojechał z nim do Budapesztu i dał go zbadać na klinice.

Lekarz dyżurny stanął przed dziwną zagadką. Przedstawił chłopaka gronu profesorów i okazało się, że serce dziecka, jakoteż wszystkie ważne dla życia organy znajdowały się po prawej stronie. Najciekawszy przy tym niezwykłym wypadku jest fakt, że chłopak aż do 8-go roku życia rozwijał się zupełnie normalnie i nie doznawał żadnych dolegliwości. Dla dokładnego zbadania tego fenomenu natury, zatrzymano chłopca przez czas dłuższy na obserwacji i stwierdzono, że chorobliwe objawy były tylko następstwem chwilowej niedyspozycji, związanej z początkami anemii. Natomiast wszystkie organy, nie wyłączając serca, jakkolwiek nie znajdują się na normalnym miejscu, funkcjonują jednak zupełnie bez zarzutu.

Chłopak, po poddaniu go odpowiedniej kuracji odzyskał zupełnie zdrowie i siły i według orzeczenia lekarzy zupełnie nie potrzebuje przejmować się tem, iż serce jego bije po prawej, a nie po lewej stronie piersi.

czował w tem głowę i rękę Nięgodzkiego i żałował, że nie ma go przed sobą i nie może przycisnąć do rozdrzanego serca tego „opatrznościowego człowieka”.

Coś niecoś ze swych przelewających się uczuć użyczył pielęgniarce, nie pytając się, ile ona z tego zrozumie, a później hoteliście z Juraty, który przyszedł do niego „po wiadomości”. Zażywny pan Kubiczak miał wogóle barzdzo rzadką minę, bo gości w Juracie nietylko nie było, ale nie było można ich się spodziewać.

Jednakże profesor sam łaknął nowin. Poszukiwał przeto syna telefonicznie, który wszakże ostatnie dni i noce spędzał na Bałtyku przy kładzeniu sieci i pól minowych. Ostatecznie, zjawiwszy się w Gdyni, Czesław przyrzekł przylecieć wieczornym latawcem do ojca, przyczem doniósł, że został mianowany kapitanem.

W Gdyni rozpozgodził się czoła, bo drogą iskrową i radiową odebrano wieści jak żywo, a dla Polski korzystnie zareagowała prasa zachodnio-europejska na nowę, w niebogłosy krzyczące rewelacje rządu polskiego. Były one w całym świecie wstrząsającą sensacją, która odbiła się w murach City Londynu oraz giełdy przy Wallstreet. Ohydna larwa wojny spowodowała tam panikę; różne papiery i akcje spadały na lew, na szyję i z tego niejedni mogli być wysnuwać mniemanie, że finansjera pocznie wywierać nacisk na swe rządy w duchu pacyfistycznym, oraz sparaliżuje wpływy masonerii naogół filoniemieckiej i przez Berlin dla jego zamiarów podbojowych zjednanę. Głosy wielkich organów londyńskich pozwalały rościć nadzieję, że gabinet angielski, zaalarmowany wielce (co nie ulegało wątpliwości) wystąpi energicznie, wyśle do Berlina notę hamującą jego zapaly.

„Ciąg dalszy nastąpi”.

Wielki proces komunistyczny w Grudziądzu

Przesłuchiwanie oskarżonych — Drugi dzień rozprawy

W pierwszym dniu rozprawy przeciwko 19 komunistom, jaka odbywa się przed Izłą Karną Sądu Okręgowego w Grudziądzu, po odczytaniu aktu oskarżenia, przystąpiono do przesłuchiwania oskarżonych.

Pierwszego przesłuchiowano b. prezesa PPS. lewicy a zarazem męża zaufania komórki komunistycznej w firmie „Strug” Fr. Pawlewicza. Pawlewicz był jednym z bardzo czynnych organizatorów PPS lewicy. Organizował liczne wiece, urządził tajne narady na których omawiano różne sprawy oraz organizowanie tzw. komórek PPS lewicy, które w gruncie rzeczy były komórkami komunistycznymi. Na ręce Pawlewicza nadchodziły przesyłki z Poznania i Warszawy z zawartością ulotek antytypistycznych, a które znaczone były jako przesyłki, najczęściej napisem „siemię”. Oskarżony do winy się nie przyznaje.

Drugiego z kolei przesłuchano Bernarda Blauza, który oprócz demagogicznych przemówień na wiecach bezrobotnych gdzie podburzał tłumy przeciwko władzom państwowym był jednym z referentów i prowadził tak zw. szkołę referatów o Rosji Sowieckiej. On też również wzywał bezrobotnych do wzięcia udziału z żonami i dziećmi w demonstracjach ulicznych jakie miały miejsce w styczniu 1930 na ulicach Grudziądza. Blauza, w obronie swej zaprzecza by dopuścił się zdrady stanu.

Trzeci oskarżony skarbnik PPS. lewicy Jan Burski, który w roku 1922 przybył z Rosji do Polski. Zona Burskiego była w Rosji komisarzem bolszewickim i została za to w roku 1917 przez armię Denikina rozstrzelana.

Burski jest przebiegłym konspiratorem i w działalności swej nie występował zbyt jawnie w obawie przed karą. Burski był przewodniczącym tzw. „mopru” i na ten cel zbierał składki komunistów i w tym charakterze brał udział w posiedzeniach tajnych komitetu wykonawczego KPP.

Charakterystycznym jest, że Burski zapytany przez prokuratora p. Baszkowskiego dlaczego — pomimo iż przyznaje się, że jest zwoleńnikiem „idealnego” komunizmu — uciekł z Rosji, odpowiada, że gdyby w Rosji sowieckiej istniał „komunizm idealny” to by napewno nie uciekał, a uciekł i dlatego „bo mu tydki drżały w obawie o własne życie”.

W dniu wczorajszym tj. w drugim dniu rozprawy przesłuchiowano w dalszym ciągu oskarżonych Stanisław Emerlich, który był wybitnym działaczem związku chemicznego PPS lewicy (KPP.) i na wiecach, względnie zgromadzeniach wygłaszał mowy podburzające. W czasie rewizji znaleziono u niego manifest komunistyczny. Był on kierownikiem komórki komunistycznej bezrobotnych w Małym Tarpmie. Do winy się nie przyznaje. Oskarżony Roman Piotrowski sekretarz związku bezrobotnych, wygłaszał mowy podburzające i buntował bezrobotnych aby dążyli do uwolnienia wszystkich więźniów politycznych. Również do winy się nie pozuwa.

Po przesłuchaniu Piotrowskiego przewodniczący zarządził przerwę obiadową od godz. 3 do godz. 5 popoł.

Po przerwie obiadowej przesłuchiowano w dalszym ciągu oskarżonych Szczepkowskiego, Podlaskiego, Skórzewskiego, Maleckiego, Kipkowskiego, Szmella, Boliszewskiego, Chochliuka, Dzierkńskiego i Domańskiego oraz główne

go przywódcę żyda Rozenka, który był faktycznym kierownikiem płatnym całej roboty przeciwpaństwowej na terenie Grudziądza i wysłannikiem Polskiej Partii Komunistycznej i który decydował w wszystkich pociągnięciach roboty komunistycznej w Grudziądzu.

Po przesłuchaniu oskarżonych o godz. 8,30 wieczorem przewodniczący odroczył rozprawę do dnia dzisiejszego na godz. 10 rano. Dziś przesłuchiwana będzie pierwsza grupa świadków z kierownikiem wydziału śledczego PP. Krefftem.

Obroty portu w Szczecinie maleją, a w Gdyni rosną

Skutki antytypistycznej działalności portu szczecińskiego

Według danych Ostsee-Zeitung wychodzącej w Szczecinie, obrót portu szczecińskiego wynosił w pierwszym półroczu roku 1931 1.649.908 ton czyli o 718.275 ton a więc o 30 proc. mniej jak w roku ubiegłym. Spadek wykazuje przywóz, który zmniejszył się z 1425852 ton na 912093 t. a więc o 513759 ton, wywóz spadł z 942.331 ton na 737.815 ton.

Jak wiadomo z brutalnych rewelacji dyrektora portu w Szczecinie p. Krohne Szczecin nie jest placówką gospodarczą lecz wyłącznym jego zadaniem jest walka polityczna z Polską z portem w Gdyni, z całością granic naszego państwa i integralnością jego pomorskich

dzielnic. Takie osłabienie tempa pracy naszego wroga nie powinno usypiać naszej czujności, a przeciwnie obowiązkiem każdego Polaka jest na każdym kroku bojkotować Szczecin.

Niestety istnieją jeszcze pewne firmy, które pracują ze Szczecinem z „przyzwyczajenia” a nie powodowane koniecznością gospodarczą.

Narzucona nam walka przez Szczecin musi być doprowadzona przez nas konsekwentnie do końca. Port w Gdyni wykazuje na pierwsze półrocze roku 1931 2295.775,7 ton. Obrót w lipcu wyniósł 506000 ton jest to cyfra rekordowa. Nie wolno nam jednak w dalszych wysiłkach ustawać.

Plebiscyt komunistyczny w Gdańsku

Akcja przeciw socjalistom gdańskim

Powszechnie głosowane ludność, zorganizowane przez Stahlhelmowców w Niemczech, skłoniło niemieckich komunistów w Gdańsku do zorganizowania podobnego plebiscytu. W Niemczech chodzi o solidarną akcję organizacyjną pravicowych i komunistów, celem obalenia socjalistycznego rządu pruskiego. W Gdańsku naśladuje się mniej lub więcej wszystko, co pochodzi z Berlina. Wobec tego gdańska ludność obecnie będzie miała widowisko aż dwóch plebiscytów, Stahlhelmu i komunistów. Radykalna prawica i radykalna lewica będą gło-

sowały razem z Niemcami w Rzeszy w dniu 9-go sierpnia. Przywódca komunistów gdańskich poseł Plenikowski, co prawda w jednym z ostatnich swych przemówień oświadczył, jakoby komuniści zmiękali do obalenia senatu pravicowego. W rzeczywistości wystąpienia te zdradzają pewien charakter antysocjalistyczny i raczej solidarny z prawicą. Robotnicze organy niemiecko-gdańskie potępiają surowo akcję plebiscytową komunistów, określając ją jako zdradę interesów wszystkich robotników.

Pensje w Gdańsku na raty

10-go sierpnia senat gdański wypłaci drugą połowę poborów swym urzędnikom

Do jak nienormalnych stosunków doprowadziła finansowa zależność Gdańska od załamania się kapitałów niemieckich i banków, powszechnie wiadomo. Na terenie W. M. Gdańska firmy kupieckie stale mają trudności przy odbiorze kont bankowych i sum zaoszczędzonych. Nawet z codziennych kont trudno jeszcze zawsze uruchomić znaczniejsze kwoty. Ażeby pocieszyć gdańskich Niemców, część prasy niemieckogdańskiej podaje wiadomości zmyśnione z Polski, albo też przesadzone, jakoby w Polsce działo się coś podobnego jak w Gdańsku.

Znanym jest powszechnie fakt, że nawet kasy senackie nie mogły urzędnikom i pracownikom wypłacić poborów sierpniowych w normalnym czasie. Druga połowa pensyj ma być wypłacona urzędnikom dopiero 10 sierpnia br. I pod tym względem Gdańsk trzymał się terminu ustalonego w Berlinie, gdyż i w Rzeszy wypłacają banki instytucje państwowe drugą ratę pensyj 10-go sierpnia. Szerokie masy urzędnicze w Gdańsku odczuwają więc dotkliwie na własnej skórze „przyjemności” ścisłej współpracy gospodarczej z Niemcami. Podczas gdy współpraca gospodarcza z Polską przez długie lata zapewniła Gdańskowi i jego portowi piękny rozwój i pomogła mu do światowej pozycji nad Bałtykiem, współpraca gdańsko-niemiecka powoduje ciągle zatargi, zakazy dojeżdżania do Gdańska za pośrednictwem 100-markowych opłat i ostateczne trudności w obrocie pieniężnym i bankowym.

Rolnictwo gdańskie woła o pomoc

Państwowe subwencje żywności

W ramach ogólnego kryzysu światowego, także rolnictwo gdańskie przechodzi liczne trudności. Specjalnie rolnictwo niemieckie odznaczało się w ostatnich latach ciągle wołaniem o pomoc państwową. Wiadomo powszechnie, że koła agrarne i junkrowskie na wschodzie niemieckim już dawniej były przyzwyczajone do wielkich subwencji urzędowych, które dawniej a czasami i teraz pozorowano koniecznością specjalnych zasiłków na rzekomo zagrożonym terenie, sąsiadującym z Polską.

Nie dziwne, że przyciśnięci teraz przez silenie nacjonalistów żądają pomocy z kas państwowych. W kołach agrarjuszów gdańskich o ddawna słychać wołanie o pomoc oficjalną. Znajac nastroje te wydział rolniczy jednej z partii niemiecko-gdańskich, t. zw. Niemieckiego Zjednoczenia Ludowego zwrócił się do senatu, żądając, aby natychmiast powziął uchwałę zabezpieczającą finansowo możliwości zwiezienia żniw. Wymienione stronnictwo domaga się, aby pomoc tę dla rolnictwa zarządzono na podstawie dekretów senackich. Rzecz inna, że w ten sposób partje robią zarazem dla siebie agitację.

Tuchola

— Introdukcja ks. dr. Krefta, prob. tucholskiego. We wtorek odbyło się wprowadzenie (introdukcja) ks. dr. Krefta, proboszcza tucholskiego. Uroczystego tego aktu dokonał z polecenia władzy biskupiej ks. dziek. Siegmund z Raciąża, a dekret nominacyjny przed wielkim ołtarzem odczytał ks. Porzyński. Dekret następnie wręczony został przez ks. dziek. Siegmunda ks. proboszczowi dr. Kreftowi. Jako przedstawiciel rządu obecny był zastępca starosty p. Robakowski. Po ukończeniu tego aktu w kościele, wprowadzono ks. prob. do plebanji. Z tej okazji składamy przebaczenie ks. proboszczowi serdeczne życzenia pomyślności i łaski Bożej, by owocnie pracował nad zbawieniem dusz parafjan tucholskich.

— W sprawie Pow. Kasy Chorych. Jak się dowiadujemy, tutejsza Pow. Kasa Chorych zostanie rozwiązana. Na miejscu jej pozostanie tylko oddział centrali chojnickiej, obsługiwany przez 2 urzędników. Dom Kasy Chorych — którego zakup i nadzwyczajne urządzenia kosztowały około pół miliona złotych, ma być pozabawiony swoich kosztownych urządzeń i przebudowany w przeważnej części znów na mieszkania, co oczywiście będzie znowu kosztowało sporo grosza. Czy nie lepiej byłoby pozostawić w Tucholi centralę Kas Chorych, a zrobić w Chojnicach tylko oddział, który nie posiada takich kosztownych urządzeń, jak miejscowa Powiatowa Kasa Chorych?

Największy natłok od chwili istnienia naszego sklepu!
Takie ogromne zapasy pończoch po nigdy niebywałych cenach

- 10 fen.**
Bawełniane mocne pończochy dziecięce nr. 1, każda dalsza wielkość 10 fen więcej.
- 44 fen.**
Skarpetki męskie we wzorach uni i kolorowych.
Damskie białe skarpetki.
- 88 fen.**
Pończochy damskie, sztuczny jedwab pralny II wybór, dawniej guld. 1.25
Pończochy damskie mała, nocna jakość.

- Gld. 1.22**
Nasza atrakcja mody dla panów Skarpetki z gazy plat. ang. roboty dawniej Gld. 1.25.
- Gld. 1.66**
Pończochy damskie, sztuczny jedwab pralny, prawdziwy szewek i zwężenie, modne kolory, II wybór.
- Gld. 2.66**
Nasza atrakcja jakościowa!
Pończochy damskie, jedwab Bemberga 45 gg, dol. II wybór, dawniej Gld. 3.90.

Sprzedaj pończoch również w lokalu naszym przy ul. Langgasse 67 róg ulicy Portechaisengasse.

Wyłączna sprzedaż: „Ika“ Danziger Schuh-A. G. Langgasse 73

20 tys. dol. za powieść

Firmy wydawnicze Frederick A. Stokes w Nowym Jorku i Hodder i Stoughton w Londynie ogłosiły literacką nagrodę w wysokości 20 tys. dolarów za najlepszą powieść. O nagrodę ubiegać się może każdy, niema też ograniczeń w wyborze tematu, środowiska i języka powieści. Zdobywca nagrody, oprócz wspomnianej sumy, otrzymuje większą część zysków, osiągniętych ze sprzedaży, przedruku, przekładów, sfilmowania i innych praw autorskich. Konkurs będzie trwał przez cały rok. Agencja literacka Curtius Brown w Londynie zajęła się techniczną organizacją konkursu.

W cza Babel w Kalkucie

Według ostatnio dokonanych obliczeń prawie 50 języków używanych jest w Kalkucie. W pierwszym rzędzie język bengalski, będący jednocześnie językiem handlowym. Z kolei następują języki europejskie i szereg języków i dialektów azjatyckich. Językiem bengalskim posługuje się więcej niż 360.000 osób, natomiast angielskim około 50.000 osób.

Magistrala Śląsk—Gdynia

Zakończenie prac w roku 1932

Dzięki udzieleniu koncesji Francusko-Polskiemu Towarzystwu Kolejowemu, dalsza budowa magistrali Górny Śląsk — Gdynia ma być prowadzona w tempie intensywnym, co pozwala przypuszczać, że już w niedługim czasie będzie uruchomiona cała linja od Herb do Gdyni.

Jak wiadomo, ruch prowizoryczny odbywa się dotychczas na dwóch odcinkach magistrali, t. j. na odcinku południowym od Herb Nowych do Karśnic (Zduńskiej Woli) i na odcinku północnym od Nowej Wsi Wielkiej (Bydgoszczy) do Gdyni. Natomiast odcinek środkowy od Karśnic do Inowrocławia jest jeszcze w trakcie budowy. To też „gros” robót jest obecnie skierowany na ten najmniej zaawansowany odcinek tak, aby jeszcze w r. bież. móc otworzyć ruch prowizoryczny i na linii Karśnice — Inowrocław.

W ten sposób z początkiem 1932 r. cała magistrala Śląsk — Gdynia będzie oddana do ruchu prowizorycznego, który w miarę postępu robót będzie zamieniał się na ruch normalny.

Ogólna wartość wykonanych w obecnym sezonie robót przy magistrali Górny Śląsk — Gdynia, od momentu udzielenia koncesji Francusko-Polskiemu Towarzystwu, wyniesie, jak o tym już pisaliśmy, ok. 60 milj. zł. Pierwotnie był zamiar przeznaczenia w r. b. większej sumy, ale obecnie okazuje się, iż wskutek zbyt późnego rozpoczęcia robót nie da się

w r. b. przerobić większej sumy. Opóźnienie rozpoczęcia w tempie intensywnym robót na dalszą budowę magistrali G. Śląsk — Gdynia spowodowane zostało koniecznością załatwienia szeregu formalności, związanych z wypuszczeniem na rynku francuskim pierwszej transzy obligacyj na sumę 400 milj. franków francuskich oraz obowiązkiem zalegalizowania i zarejestrowania w Polsce władz nowoutworzonego Towarzystwa Kolejowego.

Zmiany w armji na terenie OK. VIII

Na terenie naszego O. K. ostatni Dziennik personalny M. S. Wojsk. zarządził następujące zmiany na ważniejszych stanowiskach wojskowych.

Komendantem Szkoły Podchorążych dla Podoficerów w Bydgoszczy mianowany został płk. S. Korecki, szefem uzbrojenia DOK VIII. — płk. W. Drozdowski, komendantem PKU Bydgoszcz — ppłk. E. Effert, dowódcą 66 p. p. — ppłk. L. Koc, dowódcą 8 p. a. c. — ppłk. dypl. J. Łuszkiewicz, Dowódcą dyonu plotn Gdynia — mjr. Przybyłko.

W stan spoczynku przeniesiono komd. ppor. inż. W. Antonowicza i mjr. Płachtowskiego z Wojsk. Sądu Okr. nr. VIII.

Z terenu naszego OK przeniesieni zostali dotychczasowy komendant PKU Bydgoszcz ppłk. Sobolewski — na stan. k-nta PKU Kraków, komendant Szkoły Pchor. w Bydgoszczy płk. Polniaszek — na stan. dcy 54 p. p., ppłk. Sawczyński, ze Szkoły Pchor. Artylerji — na dowódcę 2 d. a. k., kpt. Czech z DOK do Wojsk. wydz. Kom. Gen. R. P. w Gdańsku.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej królem brodnickiego Bractwa Kurkowego

W czasie tegorocznych uroczystości strzeleckich w Brodnicy, zapoczątkowanych w sobotę capstrzykiem i komersem, — w strzelaniu niedzielnym o godność i tytuł Króla brat Jan Lamparski, oddający strzał w imieniu Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, — osiągnął najlepszy wynik i zdobył tamsam tytuł Króla dla Pana Prezydenta.

Tytuł I rycerza uzyskał p. Tiedtke, II rycerza p. prezes Rzycki Andrzej z Pustej Dąbrówki.

Sępólno

— Wielki pożar w M. Cerkwicy. W ub. wtorek o godz. 3.45 powstał pożar w zabudowaniu rolnika Przybysza w Małej Cerkwicy. Ogień zniszczył dom mieszkalny, stodołę wraz z maszynami i narzędziami rolniczymi oraz 2 chlewy. Z żywego inwentarza spaliły się 3 maciory, 4 warchlaki i 20 prosiąt. Ogólna szkoda wynosi około 30.000 zł. Ogień przeniosł się następnie na sąsiednie zabudowania rolników Kluski Jana i Kluczek Franciszka. Klusce Janowi spaliła się stodoła i około 12.000 stóp cegieł torfu suchego. Szkoda wynosi około 2.500 złotych. Kluczek Franciszkowi spalił się chlew wraz z drobnym inwentarzem martwym. Szkoda wynosi około 8.000 zł. — Przyczyny pożaru nie zdołano dotychczas ustalić; istnieje jednak podejrzenie, że ogień powstał wskutek nieostrożności ze strony rodziny Przybyszów. Dochodzenia w toku.

Nowemiasło

— Pożar w domu ubogich. Dnia 31 lipca o godz. 15-ej powstał pożar na strychu domu ubogich. Ogień został jednak w zarodku ugaśszony. Dochodzenia ujawniły, że ogień został wzniecony ze zemsty przez Gajewską Marjanę z Nowemiasła, którą przytrzymało i odstawiono do dyspozycji władz sądowych.

Robotnicy Zakładów Miejskich Chojnic

zapowiadają ponowny strajk w razie obniżki płac

W ub. poniedziałek wybuchł zapowiadany już od dłuższego czasu strajk w Zakładach Miejskich Chojnic, mimo kilkudniowych konferencji, które nie doprowadziły do pożądaných rezultatów.

Strajk wybuchł o godz. 10-tej rano i trwał tylko 45 minut. Powodem strajku było postanowienie Magistratu, aby wszystkim pracownikom Zakładów Miejskich obniżyć płacę o 30%. Pracownicy elektrycy, gazownicy i wodociągów sprzeciwili się temu energicznie, na skutek czego Magist-

rat wypowiedział pracę przywódcom robotników. Robotnicy zagrozili strajkiem jednak Magistrat nie okazał uległości.

Na skutek ogłoszenia strajku Magistrat zgodził się cofnąć wypowiedzenia, zaś co do redukcji płac postanowił zwrócić się do Rady Miejskiej. Na takie stanowisko władz miejskich robotnicy postanowili wrócić do pracy z zastrzeżeniem, że w razie nieprzyjęcia ich warunków strajk zostanie przywrócony w środę o godz. 10-tej rano.

Chelmno

— Posiedzenie Sejmiku powiatowego odbyło się dnia 30 lipca o godz. 13.30 pod przewodnictwem p. star. Ossowskiego. Po zagajeniu i odczytaniu protokołu przez p. Makowskiego, wprowadzono w urzad 4 nowych członków, poczem p. rachm. Klein i rewizor Związku Pow. p. Dankowski przedstawili sprawozdanie kasowe za rok 1930-31. W dyskusji nad sprawozdaniem zabierali głos pp.: Kampert, Kiljan, Krzyżaniak i inni.

Następnie przyjęto jednogłośnie sprawozdanie administracyjne za rok 1929-30, referowane przez p. starostę, również jednogłośnie przyjęto do wiadomości zatwierdzenie budżetu przez p. Wojewodę na rok 1931-32.

Ważną była sprawa prośby urzędników Wydz. Pow., dotyczącej umorzenia pożyczki gminnej z 1929 r. Po bardzo ożywionej dyskusji, w której głos zabierali pp.: Efta, Hądziłk, Kiljan, Krzyżaniak, Kampert, Tatarek i Zarembe, sprawę załatwiono odmownie. W dalszym ciągu obniżono odsetki za zwłokę od niektórych podatków i opłat komunalnych do 1 proc. miesięcznie, przyjęto do wiadomości odmowę zatwierdzenia statutu o pobieraniu opłat za nadmierne zużycie dróg; sprawę odwołania p. Odrowskiego Kom. Rewiz. Pow. Kom. Kasy po dyskusji odroczone. Wybrano p. Schulza z Napola na członka do komisji rewiz. Kom. Kasy Pow. Upoważniono Kom. Kasę Oszczęd. do zaciągnięcia pożyczek do 600.000 zł. Ustanowiono tych samych delegatów sejmiku do Zw. Pow. Woj. Pom.

Następnie wybrano członków i zastępców Komisji Rewizyjnej na przeciąg 5-ciu lat. A mianowicie p.: Patule, Hądziłka, Szymańskiego, Corradinię, Zarembe, Kamperta, Spitzera; na zastępców pp.: Fałęcika, Borzeszkowskiego, Michalskiego, Kiljana, Cebulę, Tataraka i Kohnerta.

Wybrano Sędziego rozjemczego na obwód Fałęcina p. Sarneckiego z Filuza, na wójtów obwodu Starogard zaproponowano pp. Patule, Wejhana i Pawłowskiego.

Sprawę taryf opłat Szpitala miejskiego referował jako ostatnią burm. Hądziłk.

— Nagroda za długoletnią pracę. W ostatnich dniach odbyło się w cukrowni Unistaw uczczenie p. Jana Kamińskiego, który 46 lat pracował w cukrowni.

Obdarzono Kamińskiego upominkami, a dyrekcja wyznaczyła mu dożywotnią pensję w wysokości 130 zł. mies.

Kościerzyna

— Nowy oddział Zw. Strzeleckiego. Dnia 26 lipca odbyło się w N. Barkoczyńcu organizacyjne zebranie Zw. Strzeleckiego. Na członków Zw. Strzeleckiego zapisało się 24 obywateli.

W skład zarządu weszli obywatele: Łuczak Piotr, prezes, Lass Augustyn, wice-prezes, Burczyk Józef skarbnik, Jabłoński Antoni sekretarz oraz Ligman referent kulturalno-oświatowy.

Jest to w powiecie 20-ty oddział Związku Strzeleckiego w liczbie 588 członków.

Informacje „Słowopomorka” w świetle prawdy

Echa „zajść” w Zajączkowie — Artykuł z podrobionym podpisem

Dnia 25 lipca b. r. „Słowo Pomorskie” podało za „Gońcem Pomorskim” artykuł p. t. „Komendant Strzelca, czy bolszewik” podpisany nazwiskiem — Franciszek Rogocki.

Artykuł ten jak to zwykle bywa, obiegił całą prasę opozycyjną, szkalując działalność Związku Strzeleckiego na Pomorzu. Ile w doniesieniach tych mieściło się prawdy, wykażaly przeprowadzone w podniesionej sprawie dochodzenia policyjne, które ustaliły przedewszystkiem, że p. Franciszek Rogocki artykułu nie pisał i nikogo nie upoważnił do podpisu; że Franciszek Dejk przeciwko któremu głównie podniesiono za rzuty, nie jest wcale komendantem Strzel-

ca, lecz tylko drużynowym oddziału; a w końcu, że przypisywanie Dejkowi pewnych bluźnierstw jest wierutnym kłamstwem, co stwierdził jego ojciec, oświadczając, iż z syna swego jest zadowolony, gdyż zachowuje się dobrze, nigdy nie strzaskał pałką Krucyfiks, jak również obchodził się dobrze z swą śp. matką.

W artykule „Słowo Pomorskie” donosiło, iż pijani strzelcy wracając z ćwiczeń z Dąbrówki pow. tczewskiego do Zajączkowa, urządzili sobie zabawę, która doprowadziła do gorszących zajść. Tymczasem, jak wykazały dochodzenia, przebieg zajścia jakże niewątpliwie miał miejsce tego dnia w Zajączkowie, był zupełnie inny.

Zamieszkały w Zajączkowie bankowiec Franciszek Gregorkiewicz urządził swoje urodziny, na których było kilku obywateli miejscowych m. i. i Franciszek Rogocki oraz 3 jego kolegów z Tczewa. Po wypiciu kilku litrów wódki i całej beczki piwa „do brana siódemka” poczęła grać w karty. W tym właśnie czasie nadszedł z ćwiczeń oddział Związku Strzeleckiego, do którego należy również syn Rogockiego, Leon. W baraku dla robotników w oddzielnej części sali zabawiła się służba folwarczna. W zabawie tej chcieli wziąć również udział i Strzelcy, jednak nie pozwolili na to Franciszek Rogocki, który będąc w stanie pijanym, po przyjęciu u Gregorkiewicza wyskoczył przed barak i oddał kilka strzałów w górę, skutkiem czego cała młodzież folwarczna w przestrachu rozbiegła się do domów.

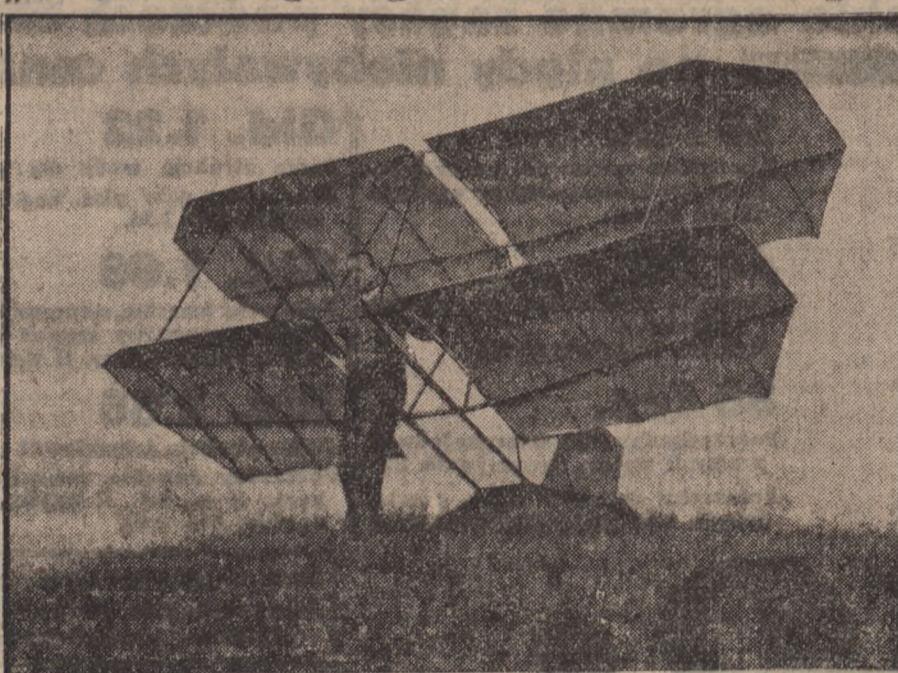
Badany Franciszek Rogocki oświadczył, iż Dejka nie mógł być na zabawie, ponieważ został go zupełnie w umym budynku, a Strzelcy nie byli pijani, ani podchmieleni, ponieważ i syn jego który razem z nimi przemaszerował, nie był ani pijany ani nawet podchmielony.

Tak mniej więcej przedstawiałoby się w ogólnych zarysach zajście o którym pisało „Słowo Pomorskie”.

Franciszek Rogocki, będąc w Tczewie w restauracji niejakiego Suraszki, opowiedział o zajściu, które spisał restaurator Suraszko, oświadczając, iż „będzie to dobry artykuł do gazety”. W kilka dni potem ukazał się artykuł w „Gońcu Pomorskim” podpisany przez Franciszka Rogockiego bez jego wiedzy i zgody, a tendencyjnie przekraczający fakty i szkalujący Związek Strzelecki.

Wypadek ten jest nowym dowodem prawdziwości prasy opozycyjnej, która przy każdej okazji stara się zaszkodzić Związkowi Strzeleckiemu i obniżyć jego autorytet w opinii ogółu społeczeństwa. Niewątpliwie przy takim podawaniu wiadomości i tego rodzaju przekraczaniu faktów można za wsze pisać oszczerstwa, które jednakże zawsze mści się będą tylko na samych oszczercach.

„Kieszonkowy” szybowiec za 340 Złotych

Powyższa rycina przypomina żywo obrazek z niemowlęcych lat lotnictwa. Tak przedstawiał się mniej więcej ze swym prymitywnym szybowcem jeden z najpierwszych pionierów lotnictwa, Lilienthal, który zginął tragiczną śmiercią w okolicy Berlina podczas lotów próbnych. Załączona rycina jest jednak współczesna i przedstawia konstruktora i pilota (bezsilnikowego) Richtera z Berlina z jego nowym szybowcem niezwykle prostej konstrukcji, którego budowa kosztowała 170 mk. Waga szybowca wynosi 25 funtów, rozpiętość skrzydeł około 5 metrów.

KRONIKA

czwartek
6
sierpnia

TORUN

Kalendarzyk rzym.-kat.

Środa NMP. Śnieżna

Czwartek Przem. Pańskie

— Stan wody w Wiśle z dn. 4. 8.: Zawichost +1,49, Warszawa +0,71, Płock +0,30; Toruń +0,05, Fordon +0,17, Chełmno —0,12, Grudziądz +0,11, Korzeniewo +0,36, Piekło —0,43, Tczew —0,67, Einlage +2,28, Schiewenborst +2,48.

— Stan pogody. W dniu wczorajszym panowała na całym Pomorzu pogoda słoneczna. W ciągu dnia temperatura wzrosła o kilka stopni. W godzinach południowych temperatura wynosiła +29. Przewidywany przebieg pogody w dniu dzisiejszym: pogoda w dalszym ciągu słoneczna i ciepła.

— Nocny dyżur aptek. Do środy dnia 5 sierpnia włącznie dyżuruje apteka „Pod Orlem“, Rynek Staromiejski.

— Muzeum miejskie (w ratuszu, II piętro) otwarte codziennie od godz. 11—14-tej. Wstęp 50 i 20 groszy.

— Książnica miejska im. Kopernika (ulica Wysoka) otwarta codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od 9,30—12 i od 16—19,30.

— Biblioteka T. C. L. przy ul. Wysokiej 12 otwarta codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od godz. 11—13,30 i od 16—19.

— Biblioteka Wojskowa D. O. K. VIII i Biblioteka Wiedzy Wojskowej, ul. Żeglarska 7 (róg Rabińskiego) otwarta codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt: wypożyczalnia od godz. 15—20 i czytelnia od godz. 8—21.

Repertuar Teatru Miejskiego:
środa 5 bm. godz. 20 „To, co najpiękniejsze“.

Czwartek, 6 bm. godz. 20 „Noc indyjska“.
Piątek 7 bm. godz. 20 „Noc indyjska“.
Sobota, 8 bm. godz. 20: „Roxy“.

Repertuar kin:

Światowid — „Dynamit“.
Palace — „Gehenna Miłości“.
Lux — „Tarzan władca dżungli“.
Corso — „Braterska miłość“.

Z miasta

— Wybitny literat węgierski w Toruniu. Znany literat węgierski i publicysta, jeden z czynnych działaczy w zakresie porozumienia polako-węgierskiego na polu kulturalnym p. dr. Adorjan Divéky odwiedził w dniu wczorajszym naszą redakcję. W toku rozmowy p. dr. Divéky zauważył, że w najbliższym czasie przybędzie do Torunia i wygłosi odczyt n. t. stosunków polsko-węgierskich, a zwłaszcza współpracy handlowej w ciągu 15 wieku między Węgrami a Polską na terenie Pomorza. Odczyt traktować będzie ponadto o dziejach Torunia w zakresie współpracy Torunia z Węgrami.

Gość nasz zwrócił nam uwagę na ciekawy szczegół a mianowicie, że w 16 lub w 17 wieku w gimnazjum toruńskim nauki pobierało większe grono uczniów węgierskich.

Nie wątpimy, że sfery kulturalne naszego miasta zainteresują się zorganizowaniem tego ciekawego odczytu.

— Do morza, do morza! Dnia 27 czerwca 1931 wyruszyła kajakiem z Krakowa (Tow. gimn. Sokół II w Krakowie) wycieczka złożona z dwu osób: Jerzy Baranowski i Józef Gierasimenko i po 18-dniowej przerwie w Kazimierzu Dolnym przybyła dn. 4 sierpnia do Torunia. Celem wycieczki jest Gdynia, dokąd dziś w dalszym ciągu się udaje.

Dnia 3 lipca 1931 wyruszyła łodzią zagłow „Wanda“ z Kamionki Strumilowej nad Bugiem wycieczka ze Lwowa złożona z pięciu osób, a mianowicie Emila Kieglę, Zbigniewa Tabęńskiego, Stanisława Terleckiego, Macieja Żołnierczyka i prof. Ludwika Sternbacha (państw II gimnazjum we Lwowie). W dniu 4 sierpnia przybyła do Torunia, poczem udaje się do Gdyni.

Dnia 16 lipca wyruszyła para śląskich kajakowców z Krakowa i przybyła dnia 4 sierpnia do Torunia, gdzie gościła w Wioślarskim Klubie Toruńskim.

— Na kolonje letnie Z. O. K. Z. dla dzieci polskich z Niemiec, Gdańska i Ziemi Zachodnich Okręgu Pomorskiego Z. O. K. Z. wpłacono na konto POK nr. 206229 Szóstego Instytutu POK 8 kwotę zł. 389,18 (poprzednio wpłacono już zł. 690,97), zebraną przez oddziały wojskowe na terenie O. K. 8.

— Najechany powózka. Wczoraj w godzinach wieczornych najechany został na ulicy Lubickiej powózka sześćdziesiąt letni Józef Anusiak, zam. przy ul. Winnica 28. Wskutek najechania starzec odniósł dość poważne wewnętrzne obrażenia. Zawiezł go do szpitala miejskiego

Bilans 10 letniej działalności

koła toruńskiego Związku Inwalidów Wojennych

W roku bieżącym przypada 10-ta rocznica założenia koła toruńskiego Związku Inwalidów Wojennych. Obchód jubileuszowy z okazji 10 lecia Koła odbył się w ubiegłą niedzielę — gromadząc liczne rzesze inwalidów wojennych, delegatów kół, przedstawicieli władz, społeczeństwa i gości.

Koło Toruńskie w ciągu 10 letniej swej działalności poczynić się może chlubnymi wynikami swej pracy. Koło Toruńskie Związku Inwalidów Wojennych zorganizowano w r. 1921. Dnia 22 lipca 1921 odbyło się w parku Wiktorji przy licznych udziałach inwalidów, wdów i sierot, walne zebranie konstytucyjne. Prezesem pierwszego zarządu wybrany został p. Gorczewski. Rozpoczęła się praca zmusna i ciężka. Dzięki usilnym zabiegom, czynionym przez zarząd u władz miejskich, te ostatnie zrewidowały gruntownie swój stosunek

do ofiar wojny i ich rodzin. Wreszcie w r. 1923 Magistrat oddał Związkowi w dzierżawę targowiska i słupy reklamowe. Dzięki uzyskanym z tych źródeł dochodom Zarząd otoczył mógł większą opieką najbardziej potrzebnych i najbardziej upośledzonych z pośród swoich członków, jak również wdowy i sieroty, udzielając bezwrotnych zapomóg. Trochę o los swoich członków była i jest pierwszym celem Związku. W miarę rozwoju Związku, rozszerzono pomoc dla członków. Zapoczątkowano zaopatrzenie na dogodnych warunkach członków w węgiel na zimę. Rok rocznie urządza Koło gwiazdki dla członków i dzieci. — Koszt urządzenia gwiazdki wynosi każdorazowo około 3000 zł. W r. 1925 Związek wybudował z własnych funduszy 7 kiosków w obrębie miasta.

W pierwszym roku istnienia koło liczyło

1148 członków, liczba ta obejmowała członków z Torunia, Podgórze, Chełmży, Kowalewa i Chełmna. Z biegiem czasu w wymienionych miejscowościach utworzyły się koła miejscowe, przy tutejszym kole pozostały jedynie grupy: Młyniec, Brachnowo, Rzęczkowo i Kamionki. Ostatnie zostały w międzyczasie zlikwidowane a członkowie ich przystąpili do koła toruńskiego.

Kasa pośmiertna.

W r. 1929 założona została przy tutejszym kole kasa pośmiertna, do której obecnie należy 225 członków. Kasa opiera się na własnym statucie opracowanym przez zarząd koła zatwierdzonym przez Zarząd Główny w Warszawie. W razie śmierci członka, kasa wypłaca 150 zł, w razie śmierci żony członka 100 zł, dzieci 25—50 zł.

Praca zarządu.

Zarząd załatwia rocznie około 1.200 spraw dla członków koła, a mianowicie: rentowne, podatkowe, pośrednictwa pracy itd. itd. Najwięcej pracy i trudności sprawiają zarządowi sprawy rentowe. Dotychczas bowiem jeszcze Izba Skarbowa w Poznaniu nie uregulowała całkowicie swoich zobowiązań. Zachodzą dziś jeszcze takie ubolewania godne i karygodne wypadki, że inwalidzi i wdowy czekać muszą rok prawie na zaopatrzenie.

Przedsiębiorstwa związkowe.

Przedsiębiorstwa związkowe obecnie obejmują słupy reklamowe, targowisko, kioski własne i skup butelek monopolowych. Z dochodów, jakie przedsiębiorstwa te dają, koło wybudowało 7 kiosków, opłaca personel biurowy, reszta zaś służy na zapom. bezwrotne oraz doraźne dla członków. Zapomóg bezwrotnych udzielono w r. 1924 w sumie 1164 zł, w r. 1925 1373 zł, w 1926 — 1850 zł, w 1927 — 4426 zł, w 1928 — 3.073 zł, w 1929 — 1695 zł, w 1930 — 2707, czyli razem 16.288 zł. Majątek koła powiatowego bilansu na rok 1930 wynosił 34 tys. zł. Posiedzenia zarządu odbywały się raz w miesiącu, zebrania miesięczne zaś każdego czwartku po pierwszym.

Wspomnieć wypada tu o pracy tych członków, którzy w ciągu 10 lecia istnienia koła walczyli przyczynili się do rozwoju toruńskiej placówki, są to pp. Stefan Makuracki, pierwszy sekretarz koła, Kazimierz Dąbrowski, Wienczek Jan, Lewandowski Jan, Lewandowski Antoni, Murawski, prezesi Raczynski Franciszek, Kalamarski Paweł, Dyłski Jan, Hrynyszczak, Hinzmann, Filarecki, Wojtecki, Szmak, Maciejewski Bronisław, Roman, Podlasiński, Kochowicz, Pawlikowski, Wyrwiński, Wędzicha, Jasiński, Bronisław Świeczkowski Bolesław, Kaniewski, Orłowski, Muzalewska, Liczmańska, Kowalska, Pokojska, Wenzelowa, Warostka. Członkowie ci w ciągu 10 lat stale lub częściowo zasiadali w zarządach, komisjach rewizyjnych, Radzie koła i sądzie koleżeńskim. Obecny zarząd składa się z pp.: Maciejewski Bronisław przewodniczący, Roman Józef sekretarz, Podlasiński Józef skarbnik, Wojtecki Hieronim zastępca przewodniczącego, Pawlikowski Bronisław zastępca sekretarza, Wyrwiński Stanisław zast. skarbnika, Makuracki Stefan przewodniczący komisji rewizyjnej, Szmak Artur sekretarz, Kochowicz Antoni Kaniewski Jan i Górny Ludwik jako członkowie. W skład Sądu koleżeńskiego wchodzi: Kalamarski Paweł jako przewodniczący, Berent Augustyn jako sekretarz, Lewandowski Antoni Wędzicha Paweł i Dejowski Jan członkowie.

Placówce toruńskiej Zw. Inwalidów Wojennych życzyć należy jaknajlepszego dalszego rozwoju w pracy dla dobra tych, którzy na ołtarzu Ojczyzny ochotnie złożyli największe ofiary.

Roboty ziemne na Jakóbskim Przedmieściu

W związku z zapowiedzią nowych subwencji rządowych na zatrudnienie bezrobotnych rozpoczęto roboty ziemne na Jakóbskim Przedmieściu. Przy pracach tych zatrudniono około 600 bezrobotnych, którzy pracują na dwie zmiany po 6 godzin dziennie.

W chwili obecnej prowadzi się prace około zniwelowania tej części terenów położonej od strony Winnicy. Niezależnie od prac niwelacyjnych, rozpoczęto również planowanie ulicy, która niebawem połączy ma Jakóbskie Przedmieście ze śródmieściem.

Po skończeniu robót niwelacyjnych na części lewego nasypu przystąpi się do wzmocnienia wału nad Wisłą.

Nadzwyczajne zebranie Towarzystwa Urzędników Miejskich

Przyjęcie nowego statutu — Zmiana nazwy Stowarzyszenia

W sali Dworu Artusa odbyło się w ubiegły poniedziałek nadzwyczajne walne zebranie Towarzystwa Urzędników Miejskich. Zebranie zagałę i przewodniczył obradom prezes Towarzystwa p. inż. Roth.

Nadzwyczajne zebranie zwołane zostało celem przyjęcia nowego statutu, który opracowany został przez ogólny zjazd delegatów z całej Rzplitej w Warszawie. Nowy statut przedyskutowany został przez zebranych bardzo szczegółowo. Po długich obradach statut jednomyślnie przyjęto poczynając nieznacznie tylko poprawki. Nowy statut zawiera 29 artykułów.

W myśl przyjętego statutu zmieniono dotychczasową nazwę „Towarzystwa Urzędników Miejskich“ na „Związek Zawodowy Pracowników Miejskich“.

Z kolei powzięto uchwałę, upoważniającą zarząd do zaciągnięcia pożyczki w wysokości 5 tys. zł., która zasilić ma fundusz pożyczkowy dla członków.

Dłuższą dyskusję wywołała sprawa obchodu 10 lecia założenia Towarzystwa, który odbędzie się w nadchodzącą sobotę dnia 8 bm. — W wyniku dyskusji ustalono dokładny program obchodu, przyczem uchwalono zwrócić się do wszystkich członków z apelem o jak najliczniejszy udział w obchodzie. Uroczystości nadzwyczajne walne zgromadzenie odbędzie się w sobotę o godz. 17 w sali Dworu Artusa. Tego dnia rano o godz. 7 odprawiona zostanie w kościele św. Jana msza św.

Po wyczerpaniu się porządku obrad przewodniczący p. inż. Roth zebranie solwował.

Zakończenie kursów nauczycielskich w Toruniu

W tych dniach odbyło się zakończenie kursu nauczycielskiego w Toruniu, państwowego i prywatnego Z. N. P. Liczba uczestników dosięgła w roku bieżącym rekordowej cyfry 450 osób, z tej liczby 320 kandydatów uczęszczało na kurs państwowy a 130 na prywatny. Wysoka frekwencja nauczycieli na kursach wakacyjnych świadczy dobitnie o wielkim zainteresowaniu oraz o niesłabnącym pędzie do samokształcenia, który w znacznym stopniu warunkuje poziom polskiej szkoły.

Nauczycielstwo — reprezentujące okręgi szkolne z całej Rzplitej opuszczając Toruń — wyraziło władzom szkolnym serdeczne podziękowanie, za tak doskonałe pod każdym względem zorganizowanie kursów.

Rzecznikiem opinii wszystkich słuchaczy i słuchaczek na uroczystości zamknięcia kursów był p. Dutkowski, senior kursu, który w pożegnalnym przemówieniu stwierdził, że nauczycielstwo polskie, pomnie wielkich zasług Wodza Narodu Marszałka Piłsudskiego, w powstaniu i budowaniu Państwa Polskiego, idzie i zawsze pójdzie w swej pracy ku celom przez Niego wskazanym.

Uroczystość zamknięcia kursu zakończono okrzykami na cześć Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, Jej Prezydenta prof. Mościckiego i Marszałka Piłsudskiego.

Ruch towarzyszy

— Baczność Oficerowie Rezerwy Koło Toruń! W środę, dnia 5 sierpnia br. o godz. 20 w sali Kasyna Urzędniczego (ul. Bydgoska) odbędzie się zebranie miesięczne członków i sympatyków koła toruńskiego Związku Oficerów Rezerwy R. P. Ze względu na bardzo ważne sprawy obecność członków jest obowiązkowa. Zarząd.

— Gryf trening piłki nożnej odbędzie się dnia 5 bm. w środę godz. 18 na boisku miejskim, ze względu na mecz z Gedaną w niedzielę obecność wszystkich piłkarzy konieczna.

— Zebranie miesięczne członków WCZS Gryf odbędzie się dnia 6 sierpnia br. o godz. 20 w małej sali „Ogród Wenecja“ dawn. Park Wiktorji“. Ze względu na uroczystość 10 lecia w dniu 9 bm. obecność wszystkich członków konieczna a to dla szczegółowego omówienia programu obchodu.

— Trening sekcji bokserskiej „Gryfu“ odbędzie się dnia 4 bm. o godz. 18 na boisku miejskim a dnia 6 bm. o godz. 18 na dużej sali ogrodu Wenecja dawn. park Wiktorji.

Kradzież w magazynie firmy Kulwicki

Przedwczoraj wieczorem włamali się do magazynów firmy Kulwicki nieznani sprawcy — którzy przebili ścianę i przedostali się w ten sposób do dalszych magazynów. Włamywacze skradli bardzo wiele cennych przedmiotów. Straty są znaczne. Policja jest już na tropie sprawców.

Selegramy z ostatniej chwili

Sprawcami sensacyjnego włamania na pocztę warszawską międzynarodowi kasiarze z Berlina

(o) Warszawa, 5. 8. (Tel. wł.). Policja w związku z kradzieżą wielkiej ilości znaczków pocztowych na poczcie głównej w Warszawie, (o której szczegółowo piszemy na str. 8), prowadzi dochodzenia bardzo szczegółowo. Istnieją poszlaki, że włamanie dokonała szajka przyjezdnych włamywaczy z Berlina.

Kilka dni temu do Warszawy przybyło trzech podejrzanych mężczyzn, którzy zwrócili na siebie uwagę wywiadowców. Mężczyźni zaraz po opuszczeniu peronu rozdzielili się, nie dochodząc do siebie na ulicy i spotkali się dopiero przy taksówce, do której weszli. Później widziano ich przed głównym hall'em poczty na placu Napoleona. Potem zaobserwowano ich późnym wieczorem w poniedziałek, wsiadających do pociągu, odjeżdżającego do Poznania.

Na miejscu kradzieży znaleziono kilka odcisków palcy, które poddano dokładnej

analizie w urzędzie daktyloskopijnym.

Z pośród wartowników, którzy w dniu kradzieży pełnili służbę w gmachu poczty, aresztowano 4 osoby, podejrzane o współudział w kradzieży. Śledztwo ustaliło, że

włamanie dokonali zawodowi złodzieje przy pomocy jednego lub dwóch urzędników pocztowych, którzy wskazywali im drogę i pomagali przy wynoszeniu paczek ze znaczkami pocztowymi.

Międzynarodowy zjazd anatomów w Warszawie

Ogólny widok sali obrad otwartego wczoraj XIII Kongresu Międzynarodowego Anatomów U dołu z prawej strony prezydjum. Od lewej prof. Rouvier, prof. Collin, prof. Lucien, prof. Loth, prof. Baer, prof. Kostanecki.

Przyrodnicy i geografowie angielscy w Warszawie

Warszawa, 5. 8. (PAT.). Wczoraj o godz. 18,20 przybyła do Warszawy wycieczka geografów i przyrodników angielskich. Na dworcu witali uczestników wycieczki w imieniu związku nauczycielstwa polskiego i unji międzyparlamentarnej poseł Łypaciewicz oraz przedstawiciele MSZ. Wycieczka zwiedzi w ciągu dnia jutrzejszego cenniejsze zabytki miasta, a następnie wieczorem odjedzie do Zakopanego.

Szlachećne bohaterstwo

Nowy Jork, 5. 8. (PAT.). Gubernator stanu nowojorskiego Roosevelt, który uległ w młodości epidemii paraliżu dziecięcego ofiarował pół litra krwi dla przygotowania z niej odpowiedniego serum. W roku bieżącym zarejestrowano 702 wypadki tej choroby.

Okrety wojenne Sowieców na wodach fińskich

Tallin, 5. 8. (PAT.). Po pownej przerwie w zatoce fińskiej znowu pojawiły się okręty sowieckie, wznowiając swe ćwiczenia szkolne. W okolicy Hungenburga widoczne były daleko na morzu pancernik w towarzystwie dwóch innych krążowników. Dalej spostrzeżono eskadrę krążowników w składzie 4 okrętów. Ćwiczenia szkolne trwały również w nocy.

Wypadek lotniczy — Na szczęście bezkrawy

Brześć nad Bugiem, 5. 8. (PAT.). Na przewoźnym lotnisku nieopodal koszar 35 p. p. w Grajewce samolot „Potez 27” na skutek defektu silnika zaczął lądować. W pewnym momencie podpor. obserw. Purpurowski wyskoczył z samolotu, lądując z rozwinętym spadochronem. Sierżant pilot Korzeniewski został w aparacie, który zaczepił się kołem o tor kolejowy, wywrócił się. Pilot wyszedł z katastrofy cało. Aparat został poważnie uszkodzony.

Szczątki nieszczęsnego „St. Philibert” wylądowały na morzu

St. Nazaire, 5. 8. (PAT.). Podczas odpływu morza ujrano w odległości 150 metrów od wybrzeża szczątki parowca „St. Philibert”, który kilka tygodni temu uległ strasznej katastrofie. Po wypompowaniu wody z wewnątrz statek wydobyto i zostanie on przyholowany do St. Nazaire.

Nowy rekord

Ryga, 5. 8. (PAT.). Porucznik Petersons ustalił dziś nowy rekord, skacząc ze spadochronem z samolotu z wysokości 6.800 metrów.

G. P. U. hula!

Rzeź modlących się katolików pod Wilnem

Wilno, 5. 8. (PAT.). Cała prasa wileńska notuje niezwykle bestjalstwo oddziałów G. P. U. na terytorjum sowieckim w pobliżu granicy. Z pogranicza w rejonie Dziśny donoszą o strasznej rzezi katolików, modlących się w prowizorycznej kaplicy, znajdującej się na skraju miasta Wietrino.

Lotny oddział G. P. U. pod dowództwem niejakiego Jurgensa wpadł do stodoły i począł rąbać szablami bezbronnych modlących się zebranych w liczbie 200 osób. Żołnierze zamor-

dowali 7 osób, raniąc ciężko 14 i aresztując 145. Napad ten wywołał panikę wśród ludności katolickiej. Naczelnik miejscowego G. P. U. miał oświadczyć następnego dnia, że otrzymał informacje o tajnym zebraniu kontrrewolucyjnym i dlatego wysłał żołnierzy, a opór, wyrażający się w odmowie otwarcia drzwi zdenerwował wojsko i to było przyczyną nieszczęścia. Mimo tych wyjaśnień aresztowanych nie wypuszczono. Grozi im zesłanie.

Rzadki wypadek letargu

Brześć nad Bugiem, 5. 8. (PAT.). Piorun poraził młodego kowala Adolfa Wojnizsa. — Urzędowo stwierdzono zgon, sporządzono akt zejścia i zajęto się pogrzebem. Gdy na usilne zaklęcia matki na cmentarzu przed samem spuszczeniem trumny do grobu otwarto trumnę, ujrano ciało człowieka jakoby pogrążo-

nego we śnie. Wskutek tego niespodziewanego odkrycia ciało pozornie zmarłego odwieziono do domu i wezwano lekarza. Doktor stwierdził, iż Wojnizs ma istotnie normalną temperaturę ciała, lecz serce jego nie działa. Wstępując mu na twarz rumieńce, zbudzić go jednak ze snu dotychczas nie można.

Sława złodziejska

Międzynarodowy kieszonkowiec — schwytany w Wilnie

Wilno, 5. 8. (PAT.). Wydział śledczy zatrzymał tu międzynarodowego kieszonkowca Rubina Szulę. Zaznaczyć należy, że Szula liczy obecnie 72 lata i ma jedną rękę sparaliżowaną, a jednak uprawia w dalszym ciągu zawód złodziejski, który przyniósł mu sławę jednego z najbardziej niebezpiecznych kieszonkowców Europy; od dwóch lat aresztowany

był w Berlinie, gdzie odbywał karę w miejscowym więzieniu, obecnie na skutek słabego stanu zdrowia otrzymał w berlińskim więzieniu urlop zdrowotny i okazję tę wykorzystał dla wyjechania do Polski. W Wilnie wywiadowca wydziału śledczego zatrzymał go na gorącym uczynku kradzieży.

Zagraniczne maszyny piekielne

w pociągach jugosłowiańskich

Białogród, 5. 8. (PAT.). Zgodnie z ostatnim zarządzeniem ministerstwa komunikacji, polecającym, aby wagony, przychodzące z zagranicy w celu dalszego kontynuowania podróży przez terytorjum Jugosławii były na granicy odczepiane od reszty pociągów, wczoraj rano o godz. 6,50 na pogranicznej stacji Jesenice odczepiono dwa wagony, które nadeszły z terytorjum Austrii. Natychmiast zarządzona inspekcja obu wagonów doprowadziła do wykrycia w jednym z tych wagonów zawiniątko, zawierające 5 paczek materiałów wybuchowych oraz jeden numer „Neues Wiener Journal”. Jednakże mimo to, mimo wykrycia i usunięcia tych materiałów wybuchowych, o godz. 12,50 w południe nastąpiła w wa-

gonach tych eksplozja, która zniszczyła przedziały pierwszej i drugiej klasy.

Jak widać z powyższego, okazuje się całkowicie trafne dotychczasowe domniemanie, że wszystkie poprzednie wypadki eksplozji w pociągach, przychodzących z zagranicy miały miejsce dlatego, że materiały wybuchowe kładziono do wagonów komunikacji bezpośrednio wczasu, montując urządzenie w ten sposób, aby wybuch nastąpił dopiero na terytorjum Jugosławii. Ukrycie tego rodzaju maszyny piekielnej może być przeprowadzone tak doskonale, że nie potrafi jej wykryć nawet najskrupulatniejsza rewizja, jak to miało miejsce właśnie w dniu wczorajszym.

Rzecznik Francji przed trybunałem haskim w sprawie anshlusu celnego

Haga, 5. 8. (Pat.). W dalszym ciągu rozprawy przed trybunałem sprawiedliwości międzynarodowej w sprawie austriacko-niemieckiej unji celnej rzecznik francuski Basdevaut przypomniał słowa, wypowiedziane w r. 1922 w Genewie przez kanclerza Seipla, że Austria uczyni wszystko, co będzie mogła, ażeby zerwać okowy, w których się znajduje. Jest jednak sprawą Ligi Narodów baczyć, ażeby stało się to bez naruszenia pokoju światowego oraz bez uszczerbku dla stosunków z krajami sąsiadującymi. Basdevaut uważa, że kanclerz Seipel zobowiązał się wówczas, że Austria nie uczyni nic bez zgody Ligi Narodów. Rzecznik francuski zwalczał następnie nową tezę austriacko-niemiecką.

Prawda o „powrocie” wicemin. skarbu Koca z Paryża

(o) Warszawa, 5. 8. (Tel. wł.). W prasie warszawskiej pojawiały się ostatnio nieustannie wiadomości, powtórzone m. in. przez „Słowo Pom.”, że wicemin. skarbu Koc powrócił z Paryża do Warszawy. Wiadomości te są nieprawdziwe. Przyjazd wicemin. Koca oczekiwany jest dopiero w połowie miesiąca.

Bezrobocie wciąż maleje

Warszawa, 5. 8. (PAT.). Liczba zarejestrowanych bezrobotnych na terenie państwa polskiego wynosiła w dn. 1 sierpnia b. r. 261.059 i wykazuje spadek bezrobocia w stosunku do poprzedniego tygodnia o 2.347 osób.

Wielki mistrz kawalerów maltańskich w Warszawie

Warszawa, 5. 8. (PAT.). W dniu wczorajszym o godz. 6,20 przybył do Warszawy wielki mistrz zakonu maltańskiego książę Lodovico Chigi. Dostojnego gościa powitali na dworcu wyżsi urzędnicy MSZ. z zastępcą szefa protokołu dyplomatycznego Przeździeckim oraz członkiem zakonu maltańskiego Hutten-Czapskim na czele.

Polacy na kongresie lekarskim w Genewie

Genewa, 5. 8. (PAT.). Zebrał się tu szósty międzynarodowy kongres dla wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Obecnych jest około 500 lekarzy z całego świata, w tej liczbie 10 osób z Polski.

Kłeska Jędrzejewskiej w Hamburgu

Berlin, 5. 8. (PAT.). Dn. 3 sierpnia rozpoczęły się w Hamburgu tenisowe mistrzostwa niemieckie, rozgrywane w konkurencji międzynarodowej. W zawodach tych udział wzięli w ramieniu Polski Jędrzejewska. W pierwszej rundzie grała ona dn. 3 b. m. z wylosowaną przez siebie Niemką Peitz. W grze tej naszej tenisistce nie powiodło się. Przegrała ona po zaciętej walce w trzech setach 4:6, 6:4, 5:7. Tym sposobem Jędrzejewska wyeliminowana została z dalszych rozgrywek.

Nurmi sromotnie pobity

Londyn, 5. 8. (PAT.). W ubiegłą niedzielę Nurmi miał zamiar zaatakować na zawodach międzynarodowych w Glasgowie rekord światowy na 6 mil angielskich, należący do Shrubba. W ostatniej chwili Nurmi zmienił zamiar i zaatakował własny swój rekord na 4 mile angielskie (19,15,6). Próba nie powiodła się. Nurmi uzyskał czas 19,20,4 i ukończył bieg jako czwarty.

Miss Johnson wylądowała pod Charbinem

Charbin, 5. 8. (PAT.). Amy Johnson, która dziś rano opuściła Czię, udając się do Charbina, zmuszona została do lądowania w połowie drogi z powodu braku benzyny.

Ogłoszenia: wiersz milim. na stronie 7-lamowej . . . 0,25 zł
w tekście na pierwszej stronie . . . 1,50 zł
na drugiej i trzeciej stronie 1 zł — w tekście . . . 0,60 zł
Drobne za słowo 15 gr. pierwsze słowo podwójnie.
Dla poszukujących pracy i nekrologi 25% niższe, komunikaty 50 gr.
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeżeniem miejsca 20% nadwyżki
W Gdańsku za wiersze m/m na stronie 7-lamowej . . . 15 fen.
Drobne za słowo 5 fen. — tytułowe . . . 10 fen.
Przy sądowym ściąganiu należności rabat upada. Dla wszelkich spraw
spornych właściwe są Sady w Toruniu. Za terminowy druk przepisane
miejsce ogłoszenia administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny Stanisław Nowakowski w Toruniu Bydgoska 78
Red. odpowiedzialny na Bydgoszcz Józef Eljaszak Mostowa 6
Redaktor odpowiad. na Gdynie Henryk Tetziński, Gdynia, Grabówek
Redaktor odpowiedzialny na Inowrocław, Józef Dąbrowski
Inowrocław ul. Poznańska 65
Redaktor odpowiedzialny na Grudziądz, Józef Stanach, Groblewa 6
Za ogłoszenia odpowiada administracja
Wydawcą: „Dziennik Pomorski”, „Dziennik Bydgoski”, „Gazeta Morska”,
„Dziennik Grudziądzki”, „Dziennik Kaszubski”,
„Dziennik Kujawski”
Czcionkami Pom. Druk. Rotn. S. A. w Toruniu Bydgoska

Abonament miesięczny wynosi
w ekspedycji miejscowych agencjach . . . 3 — zł
z odnośnikiem do domu w Toruniu . . . 3,40 zł
przez pocztę z odnośnikiem . . . 3,85 zł
pod opaską . . . 4,50 zł
w Gdańsku przez pocztę . . . 2,50 gd przez chłopca . . . 2,90 zł
z odbieraniem w administracji wprost gd 2, zagranicą 4 gd . . . 7 — zł
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w zakładzie strajki). Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma
P R E N U M E R A T A „DNIA KUJAWSKIEGO” miesięcznie w administracji 2,70 zł — na pocztach już z odnośnikiem kwartalnie 9,27 z miesięcznie 3,09 zł